

Izhaja

Vsaki petek z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo uredništvu lista „Mir“ v Celovec, Pavličeva ulica št. 7. Osebni pogovor od 10. do 11. ure predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

MIR

Glasiló koroških Slovencev

Velja

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod napisom:

Upravništvu lista „Mir“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Za inserate se plačuje po 20 vin. od garmond-vrste vsakokrat.

Leto XXX.

Celovec, 11. svečana 1911.

Št. 6.

Mohorjani!

Ali ste se že zglasili??

Nemškonacionalno sovraštvo in pamet nemčurjev.

Vladne številke ljudskega štetja bodo kazale širnemu svetu, da koroški Slovenci izumirajo. Ne rečemo, da se ne ponemčijo Slovenci, kadar so v manjšini ob nemški meji. Toda celo tam se držijo krepko in bi se obdržali, ako bi jih ne ponemčila — šola. Popolnoma neresnično pa je, da bi se bili ponemčili kraji, v katerih prebivajo skoro izključno liberalni, — nemškomisleči Slovenci, ki grejo z nemškimi nacionalci čez drn in strn, ker so pokvarjeni po nemški šoli, ker jim je nemški liberalizem ubil značaj in vero in ker upajo od vladajoče nemškonacionalne stranke v deželi prejeti več — drobtin kakor od slovenske stranke. Kljub temu jim pa nemški nacionalci mečejo pod noge le same drobtin, cele kruhe, skoro ves deželni denar, namenjen za ljudstvo, pa pošiljajo na nemško stran Koroške.

Ti slovenski klečepalci, imenovani nemčurji, so rakrana na narodnem telesu koroških Slovencev v verskem, narodnem in gospodarskem oziru. Odlikujejo se po neznačajnosti, ki jo skušajo zaviti v pajčolan „Deutschfreundlichkeit“ in po občudovanja vredni zabitosti. Razni vsenemški protestantovski agitatorji jim zatrjujejo, da so nemški nacionalci koroškim Slovencev naklonjeni in le „kranjskih“ hujskačev ne marajo; za kranjskega hujskača pa seveda proglasijo vsakega, kdor ne pleše po godbi protestantovskih, vsenemških godcev. In nemčurji grede za njimi kakor koza, ki ji kažeš sol.

V resnici pa ni hujskih sovražnikov Slovencev kakor so nemški nacionalci. Pravijo, da „ljubijo“ koroške Slovence, v Celovcu pa jim še

čisto nedolžne veselice ne privoščijo. Celovski magistrat, kojega glava je znani veliki „prijatelj Slovencev“, „der biedere Dr. von Metnitz“, je izjavil vojaški godbi slovenskega 17. pešpolka, da je celovško prebivalstvo razburjeno in da demonstracije zoper slovensko veselico niso izključene. Seveda se je izjavil magistrat tako, da je dal povod korajžnemu poveljništvu 17. pešpolka, po zadržanju pred par namišljenimi pouličnimi smrkavci. Celovško prebivalstvo o veselici še vedelo ni in se zanj sploh ni brigalo, razburjeni so bili le magistratovci in godbeni stotnik, brat celovškega župana dr. pl. Metnitza.

Tako veliki prijatelji Slovencev so nemški nacionalci, da so uklenili policaji odličnega slovenskega župana in ga aretirali, ker je storil pregreho, da je zahteval vozni listek v deželnem, domačem, slovenskem jeziku v od najvišjih inštanca kot dvojezično priznanem mestu Celovec.

Ta velika ljubezen nemških nacionalcev do Slovencev se je pokazala zlasti pri ljudskem štetju. Znano je, da slovenske uradnike pošiljajo med Nemce, med Slovence pa zagrizene nemške nacionalce, da ljudem nagajajo in po navadi vodijo nemškonacionalno politiko v svojem kraju.

Tako so nastavljeni v Špitalu na Zgornjem Koroškem trije slovenski uradniki pri južni železnici. Ker govorijo med seboj pa tudi s slovenskimi delavci, ki jih je v Špitalu precej, vedno slovenski, v nemško družbo pa sploh ne zahajajo, so vpisali pri ljudskem štetju slovenski občevalni jezik. Zato so bili od okrajnega glavarstva v Špitalu obsojeni v dvadnevni zapor, oziroma globo 20 K. Špital je nemški kraj, torej se mora tam govoriti samo nemški. To je bila logika gospodov v Špitalu; seveda taka logika velja samo za nemške kraje. Pritožbo gg. železniških uradnikov Milana Petka, Franca Rožmana in Josipa Jenka je deželna vlada, ki se je opravičeno bala kravalov v državnem zboru, ugodno rešila in kazenski izrek radi pomanjkanja kaznivega dejanja razveljavila.

To pa je velike špitalske Germane tako razkačilo, da so sklicali v nedeljo 29. m. m. protestni shod zoper — tri Slovence, ki so se vpisali pri ljudskem štetju za Slovence. Drugega ničesar

niso storili hudega ti slovenski „pritepenci“. Na shodu so sklenili sledečo ljubeznivo resolucijo:

„V Špitalu v hotelu »Salzburg« zbrani zborovalci se najodločneje zavarujejo proti napovedbi treh slovenskih zagrizencev ob priliki ljudskega štetja, da je slovenščina njihov občevalni jezik. Zborovalci smatrajo to kot slovanski naskok na nemško prebivalstvo Špitala in vse Zgornje Koroške, razveljavljenje sodbe, s katero so bili imenovani uradniki radi tega njihovega dejanja kaznovani, s strani deželne vlade pa kot poklon pred slovenskimi poslanci. Zborovalci pričakujejo od vsega špitalskega prebivalstva, da bo na primeren način odgovorilo na izzivanje imenovanih treh Slovencev s tem, da bo prekinilo z njimi vsako občevanje. Shod izreka občinskemu odboru, zlasti pa županu Jos. Pichlerju za takojšnjo zavrnitev poskušene slovenskega vroma zahvalo in zahteva, da se bodo Jos. Pichler in ostali nemški poslanci slej kot prej krepko postavili v bran proti takim vlomom, četudi bi jih podpirali z višje strani. Pri tem svojem delu se lahko zanašajo na dejansko podporo vsega prebivalstva.

Ob enem zahtevajo zborovalci, da ravnateljstvo južne železnice na Dunaju takoj odstrani iz Špitala slovenske uradnike Petka, Rožmana in Jenka in da v bodoče namešča v čisto nemškem Špitalu samo nemške železničarje.“

Proti slovenskim uradnikom so začeli izvajati najstrožji bojkot. Odpovedali so jim hrano in pijačo v vseh gostilnah, samo v kolodvorskem bufetu jim še dajejo milostno najslabšo hrano in pijačo za drag denar. In če se še tu premislijo, potem lahko slovenski uradniki umrjejo gladu. Res ganljiva ljubezen nemških nacionalcev do Slovencev!

Zato je pa tembolj nerazumljiva zabitost nemčurjev, ki slepo drvijo za nemškimi nacionalci in grede tako v svojo pogubo. Spletajo bič, s katerim nas tepejo nemški nacionalci. Ljudstvo, odpri oči, in videlo in spoznalo boš svojega največjega, verskega in narodnega sovražnika!

Podlistek.

Življenje Buštančevega strica.

(Idila. — Spisal A. Č.)

Kjer se vzdiguje ob meji beneških Slovencev gora Mija in moli velikan Matajur ponosno svojo glavo nad drudimi gorami visoko pod nebo in in zre kakor oče na svoje otroke, tam prišumi izpod Stalovega pogorja mirno in tiho Nadiža, zavije proti jugu in hiti pozdravljat naše rojake v beneško Slovenijo . . .

In tam, kjer napravi velik ovinek, se klanjajo peneči valovi majhni vasi Bukovcu, ki leži na vznožju Vrha.

Dolina, katera se razteza proti severozahodu, nosi plodovita polja in na straneh jo obdajajo temni gozdovi košatih bukev in smrek.

Ob ovinku Nadiže leži hriček Der, ki ponižno gleda na Bukovec in Javrenk, katerega hiše stoje med Derom in Matajurom.

Bil sem na počitnicah in z veseljem užival lepoto domačih krajev.

Nekega jutra, ko sem se prebudil, mi pride pred oči podoba Buštančevega strica in nehote sem začel misliti in vprašal sem se: „Kakšno pa je bilo in je njegovo življenje?“ In zanimanje me je sililo tja.

Tedaj sem se napravil, vzela debelo palico iz črnega trna, ki mi jo je podaril pred dolgim časom stric sam in sem jo rabil samo tedaj, ko sem se

napotil v kakšen gozd ali pa na hrib, in odšel . . .

Bilo je še zgodaj v jutru. Svetlo solnce je posijalo ravno izza gorá in v njegovih žarkih se je kopala cela dolina. Rosne kapljice so se lesketale na zeleni travi in listih dreves, kakor bi bili potreseni po njih sami biseri. Bele hiše Bukovca in Javrenka so bleščale v tej večni svetlobi.

In v sebi sem čutil neko radost in — moral sem se veseliti z naravo . . .

Stopil sem na polje, ki je še dremalo v jutranji tišini, in vse je bilo tiho okoli mene, le šumenje valov Nadiže je bilo slišati in rahlo šuštenje topolovih listov v lahki jutranji sapici.

Zamišljeno sem stopal dalje mimo njiv in visokih topolov in, ko mi je prihajalo vse to pred oči in imel sem pred seboj še Nadižo, sem občutil v srcu zadovoljnost in kakor bi me vse to osrečilo . . .

Prišel sem do majhnega potoka, katerega valovi so pritrkljali izpod koles vaškega mlina in hiteli mimo mene, da bi se združili z Nadižo in bi jih odnesla v objemu preko vasi in trgov v naročje sinje Adrije . . . Preskočil sem majhni potoček in šel dalje svojo pot, ki je peljala po pobočju Dera in, opirajoč se na svojo palico, stopal čez skale in pečine navzgor in prišel tja, kjer se obrne steza po ravnem.

Nisem hodil dolgo in stal sem na levem bregu Nadiže. Pred menoj se je dvigala cerkev sv. Jelarija na visokem robu onkraj vode, ki pada navpično dol in ob katerega pluskajo deroči valovi ki se zaganjajo malo prej na ovinku.

Južno pod cerkvijo sem zagledal svoj cilj. Med drevjem se je črnila streha in ob njej je stala velika košata bukev.

Prebrodil sem Nadižo in si poiskal stezo. Od živine vpešana pot me je vodila skozi temno senco dreves in me privedla do odprtega prostora, kjer se je raztezala njiva in okoliinokoli nje pa rodila trta svoj sad. Odprl sem lesena vratica ter stopil v ta vrt.

Dospel sem v dom Buštančevega strica. Počasi sem šel mimo sadnih dreves in se ustavil pod košato bukvo.

Občudoval sem to velikansko drevo, ki je širilo svoje veje čez hišico, kakor bi rastla iz njega še druga debela, košata drevesa.

Nato sem stopil v hišico. Na nizkem ognjišču, ki je bilo sestavljeno iz kamenov, je gorel ogenj. V majhnem loncu se je grelo mleko in na klopi je bila na okrogli deski polenta. In na tej klopi poleg ognjišča je sedel stric in zrl v pojemajoči plamen.

Zbudil se je še-le iz svojih misli, ko sem vstopil in je čul moje korake. Bil je star in siv, brez brade in tudi pod nosom obrat. Leta so ga tlačila k tlom in noge so mu bile šibke pod težo let. Na sebi je nosil vedno irhaste hlače, kratek telovnik in jopo je imel le redkodaj: o slabem vremenu in pozimi. Na glavi mu je čepel majhen klobuk, katerega je nosil mogoče že pol stoletja. Bil je dober starček in skrben.

„Dobro jutro, stric!“ In podal sem mu roko po dolgem času; morda že kakih pet let od tega.

„Bog daj in Marija!“ in pogledal me je, kakor da bi me ne poznal.

Ljudsko štetje v Celovcu.

Interpelacija, ki jo je stavil poslanec Grafenauer v državnem zboru zaradi ljudskega štetja Celovcu, je spravila zbornice nacionalce in njihove „Štimce“ popolnoma iz ravnotežja. Iz opazk, ki jih delajo „Štimce“ k posameznim slučajem interpelacije, zveni soglasno prikrito priznanje: „(mea) nostra culpa“. Sicer skušajo „Štimce“ zadevo po svoje prikrojiti in se postavljajo na popolnoma „nepriustransko“ in „postavno“ stališče, češ, na nikogar se ni vplivalo na števni uradu, nikomur se ni zgodila niti najmanjša krivica.

„Štimcam“ se zdi 13 slučajev tudi dosti premalo, da bi se sploh izplačalo o tej zadevi govoriti in imenujejo Grafenauerjevo interpelacijo — udarec po vodi.

Kar se tiče števila slučajev, naj si „Štimce“ zapomnijo, da Grafenauer nima posebne pisarne, kjer bi se osebe, ki se jim je pri ljudskem štetju zgodila krivica, priglasevale in da nima ljudi na razpolago, ki bi prežali na „papirnate duše“, kakor to dela nemški „Volksrat“, da je torej Grafenauer zvedel samo za nekaj slučajev in da bo ostalo zaradi „kulturnega“ pritiska Slovincem „prijaznih“ nemških nacelnikov na stotine slučajev prikritih.

Pripovedka o samo 13 slučajih nepravilnosti je pa sicer tudi neresnična, ker se je vložilo pri deželni vladi celo vrsto pritožb, kakor se „Štimce“ na „pristojnem“ mestu tudi lahko prepričajo, saj vedo „Štimce“ ravno od „pristojnega“ mesta, da se v interpeliranih 13 slučajih ni na nikogar vplivalo, nikogar ni v narodnem oziru žalilo. Čudno se nam zdi to, da na „pristojnem“ mestu o opazkah k interpelaciji ničesar ne vedo, med tem ko trdijo „Štimce“, da so dobile snov za svoje opazke ravno od „pristojnega“ mesta.

„Štimce“ rišejo celovski magistrat kot nedolžno jagnje, ki nikomur ne mara krivice storiti in ki pusti vsakemu svoje. Ta „nedolžni“ magistrat pa kliče osebe, ki so nadale slovenski občevalni jezik, pred svoj sodni stol, da razsodi, če se ni poklicani nesrečnež mogoče zmotil ali pozabil, da ima dva jezika, enega materinega in enega občevalnega, četudi dotičnik ne zna več kot enega.

„Štimce“ se zgražajo, kako je mogoče o števni komisariji tako nizko misliti, ko so ti vendar strankam samo le razlagali razložek med maternim in občevalnim jezikom. Kako pa se je ta razlaga v resnici vršila, si lahko mislimo. Tako lojalno gotovo ne, kakor „Štimce“ trde; kajti sicer bi deželni predsednik gotovo ne bil imel povoda, magistratovcem še posebno zabičati, da se oseb, ki so nadale slovenski občevalni jezik, ne sme klicati na odgovor.

Kako je števna komisija nastopala v interpeliranih 13 slučajih in kako neresnične so opazke „Štimc“, o tem se bo bavila še širša javnost in bo poročal naš list.

Za danes povemo samo, da si je g. učitelj Pernuč pustil onadva uradnika, ki sta imela z njim opraviti, predstaviti, in da je izjavil, da bo skrbel za to, da se resnica dožene.

Slovenska Straža.

Obmejne Slovence moramo podpirati, saj oni stoje v vsakdanjem boju, da nam ohranijo materino zemljo slovensko. Ni pa bolj zatiranega naroda kakor je naš. Zakaj? Sicer nas je malo, a naše ljudstvo je telesno, duševno in нравno zdravo, bogatega uma in pridnih rok; zemljepisna lega naše domovine pa je tako ugodna, da nam je usojena po tisočletnem zatiranju in trpljenju krasna bodočnost in svoboda. Naš majhen narod bo velik narod, ker je to zaslužil s svojim trpljenjem. In sedaj divja najhujši boj, odločitev za našo bodočnost. Vse moči, ki sovražijo naš narod, so se združile k skupnemu napadu. Proti združenemu tujcu združimo svoje moči in Slovenska Straža naj jih vodi! Kdor je pravi Slovenec, je podpornik Slovenske Straže! V pol letu svojega obstanka je storila mnogo, mnogo rešila, marsikatero postojanko utrdila, slabotne okrepila, omahljive navdušila, zaspane vzbudila. Ni pa še vse ljudstvo vzbujeno, ni še vse utrjeno, na stotine obmejnih postojank je še v najhujši nevarnosti. Zato: Ljudstvo slovensko! Do zadnjega moža in žene, do zadnjega fanta, dekleta in otroka, vsi v vrste Slovenske Straže! Delu za domovino posvetite svoje duševne in telesne moči, svoj prosti čas in denar. V delu je rešitev! V žrtvah je prava ljubezen! Brez žrtev ni zmag!

Na delo!

1. Ustanovljajte nove podružnice Slovenske Straže! Kaj ni v vsaki fari dvajset Slovencev, ljubečih svojo domovino, ki bi žrtvovali na leto eno krono za njeno rešitev! In toliko Slovencev je dovolj za ustanovitev nove podružnice. Pišite Slovenski Straži v Ljubljano, ki vam preskrbi potrditev pravil in vse ostalo. Še enkrat! **Storite svojo narodno dolžnost in ustanovljajte nove podružnice, sovragu v pogubo, obmejnim bratom v rešitev.**

2. V teh težkih razmerah je narodno-obrambno delo brez denarja nemogoče! Tujec da v sovraštvo stotisoče in milijone, mi dajmo vsaj stotake! Prilike za to je dovolj in in tudi vsak najmanjši dar se hvaležno sprejme. Ob vseh veseljih in žalostnih prilikah se spominjajte Slovenske Straže in vaša žalost bo manjša in vaše veselje večje! Pri rojstvu, pri krstu, na smrtni postelji, po pogrebu in na sedmini, spomnite se Slovenske Straže. Ženitnine, kako so vesele, kjer se daruje za Slovensko Stražo. Pri igrah, predavanjih, veselicah izletih, ob vsaki mogoči zabavi naj dobi obmejni brat od tvoje zabave tudi svoj delež. Vsi dajmo, po vinarju vsaj, ob priliki vsaki, pa so nabrani za Stražo stotaki.

3. Kar nam daje uteho v tej zapuščenosti, ko stojimo sami v boju, je razun trdne vere v božjo in našo pravico, naša tako krasno se razvijajoča organizacija: izobraževalna, verska, mladinska, dekliška, politična in gospodarska. Na teh organizacijah sloni ves naš napredek, te organizacije so korenine naše moči. In Slovenska Straža naj bo vsem tem organizacijam priporo-

čena, kakor mladika, katerim dajejo one rast. Sedaj je čas občnih zborov naših organizacij. Naj vsako društvo na tem občnem zboru ali pri prvi odborovi seji sklene, da pristopi kot redni član k Slovenski Straži z letno članarino 10 K. Z navdušenjem in trdnim sklepom, da jo dosledno uresničite, se zavzemite povsod za to misel — in Slovenska Straža bo imela na leto nič manj kot 15.000 K več stalnih dohodkov.

4. Naše hranilnice in posojilnice so nas rešile oderuhov, naj nas rešijo tudi tujega navala, tujega kapitalizma, gospodarskega suženjstva! Pri razdeljevanju čistega dobička naj določijo po svojih sredstvih podporo Slovenski Straži. Ne prosimo bogve koliko, ampak samo majhen spominček kot „Narodni dar slovenskih denarnih in gospodarskih organizacij Slovenski Straži“. Kakor na naša ostala društva, stavimo na naše denarne in gospodarske organizacije prošnjo za članstvo in posebno trdno je naše zaupanje za podporo. Naj ne doživimo razočaranja!

5. Posebno je Slovenska Straža pri srcu našim Mohorjanom. Ker vedo, da so Mohorjeve knjige vsled bogatih duševnih zakladov več vredne nego samo dve kroni, so iz hvaležnosti začeli zbirati „Sklad Mohorjanov 1910“. In reči moramo, da smo jim zelo hvaležni! 210 župnij je zbralo 2016 K 36 v. Lepa svota in najboljši poziv še približno 600 slovenskim župnijam, da jim sledijo in sezidajo „Sklad Mohorjanov 1910“. Častite gospode poverjenike prosimo, da tudi pri tem zbiranju pokažejo svoje srce do ljudstva in mu gredo na roke in ljudstvu pomorejo, da da duška svoji hvaležnosti v korist Slovenske Straže.

Narodna zavest in smisel za prosep domovine se kaže posebno v skrbi za domače slovensko gospodarstvo. Naš cilj je: gospodarska utrditev in osamosvojitve. Zato nam je treba trdnih kmečkih nezadolženih domov, cvetočih obrti in rokodelstev, dobroplačanega delavstva, razvite in solidne trgovine in vzorne in krepke domače industrije. Gospodarsko blagostanje je najboljši narodni branik. Edino gospodarsko trden narod ima dovolj sredstev za svoje kulturne, narodne in politične potrebe. Hvala Bogu, tudi naše gospodarske razmere so se kolikor toliko zboljšale. Nov duh, duh napredka in podjetnosti je prišel v našega kmeta, obrtnika, trgovca in industrijca. Naša narodna dolžnost je, to narodno gibanje na vse strani širiti, poglobiti, utrditi in ga dejansko podpirati. Bodimo toliko zavedni in odločni, da v svoji hiši rabimo domače izdelke. Imejmo srce in denar pred vsem za se, potem še le za druge. Gotovo je, in tako mora biti, da bomo splošno in izključno uporabljali posebno ono blago, od katerega dobiva Slovenska Straža denarne prispevke, da podpira in vodi naše narodnoobrambno gibanje. Samo zavesti je treba, dobre odločne volje in podprli bomo Stražo kraljevsko, ne da bi sploh posebej to čutili na svoji denarnici, ako kupujemo sledeče blago:

1. Vžigalice „V korist obmejnim Slovincem“. Uporabljajte edino te in nobenih drugih. Glavno zalogo ima C. Menardi v Ljubljani.

„Kaj me ne poznate, stric?“

„Ne! Kdo si?“

„Iz Bukovca sem.“

„Iz Bukovca? Čegav pa?“

„Ostanov.“

„A — Ostanov — študent?“

„Da, da!“ sem pritrtil in si prižgal cigareto.

„Še poznal bi te ne, toliko časa te že nisem videl. Takrat si bil še takole majhen deček,“ je pokazal z roko, „ko si ravno začel hoditi v mestno šolo. No, pa le sedi na klop, da se kaj pomeniva.“

Odložil sem palico in sedel sem k njemu na klop.

„Kdaj si prišel iz mesta?“ me je vprašal in zgrebel skupaj že napol pogorele veje, položil jih zopet na kamen in pihal z dolgo cevjo iz bezgovčevega lesa v žerjavico, da bi se zagorela in naložil še drv.

„Pred enim tednom.“

„A — tako — prav — prav . . .“ Govoril je počasi in razločno.

„Kaj to bo zajutrak,“ in vrgel sem svoj pogled po kuhinji.

„Da, malo mleka sem del gret. Če hočeš, dam tudi tebi.“ S police je vzela še zame leseno skodelico in žlico.

„Prav rad, stric! Saj tak nisem zaužil danes ničesar nego to-le cigareto. Mleko mi je prav posebno okusno.“

„Drugega ti pa nimam ponuditi,“ je nadaljeval. „V mestu ješ meso in druge take dobre reči. Pri meni pa dobiš le mleko in polento in tudi še kakšno kapljico starega vina, ki si ga

pridelam vsako leto po par bokalov. Sam ga malo pijem, ker sem že star in mi tudi bolj škoduje nego koristi. No, tuptam že poskusim po dve, tri kapljice, a dosti ne. In tako mi ostane vedno še nekoliko v sodčku.“

„Kje pa spite, stric?“ sem ga vprašal z nekako radovednostjo.

Vzdignil se je s klopi in odprl vrata v majhen prostorček, kjer je imel napravljeno posteljo in shranjeno vse svoje orodje.

„Poleti spim tu,“ je začel z milim in tudi veselim glasom, kakor bi hotel izraziti svoje revno in majhno prebivališče, a pri tem mu je zaigral na ustih komaj zapazljiv smeh, ki se mi je zdel, kot bi mi kotel govoriti: „Čeravno tako uborno — a vendar sem zadovoljen . . .“, in nadaljeval, „in po zimi pa na skednju ali pa v hlevu. V teh lepih in sanjajočih nočeh, kakor so spomladi in poleti, prinesem pod bukev malo sena, vzamem kožuh iz ovčje kože in ležim kar tu pod milim nebom ter zrem hrepeneče na neštete zvezde in skočim pokoncu, kakor bi me kdo zbudil iz sladkega spanja, ko se utrne zvezda in leti kakor žareča ptica ali zlati angeljček, ki ga pošlje Vsemogočni na zemljo in poje nebeško himno: „Mir ljudem na zemlji!“ ter hiti skozi nočno tišino dokler se ne zgubi v temi . . . In tedaj sklenem roke, obrnem oči proti Nebeškemu in prosim, da bi se usmilil duše, ki se je preselila na drugi svet, pri sodbi in uživala rajsko veselje v krogu angeljcev in se spomnila tudi mene pri Vsemogočnem, ko pride oni trenotek, da izročim Bogu svojo dušo in telo . . . In pozno v noč poslušam sladkdoneče slavčeve glasove in pri

srcu mi postaja vedno gorkejšo. Vedno bolj tihi se mi zde glasovi, skoraj jih ne slišim več, oči mi silijo skupaj, rajskih glasov ne sliši več moje uho, naužilo se jih je . . . Zdi se mi, da je vse vse tiho okoli mene, še enkrat dihnem in potegnem vase hladilnega nočnega zraka in — zaspim . . . Zjutraj me zbudi navsezgodaj škranjček, ki se vrti v krogu visoko nad menoj in žvrgoli jutranjo pesem, ki doni mogočno skozi jutranjo tišino in oznanja dan. Moj pogled prodira skozi zeleno bukovje in zdi se mi, da se spušča zgodnji oznanjevalec vedno bolj k meni, vzame mi misli in vročo molitev, zleti zopet v daljne višine, leti in leti in položi mojo daritev pred Neskončnega . . .“

„Oh, ta človek je srečen!“ sem si mislil.

„Kje imate pa živino?“ sem nadaljeval s svojim vprašanjem.

„Potrpi samo malo, da potegnem mleko od ognja in ga izlijem v skledo, da se med tem časom shladi nekoliko, in ti takoj pokažem.“

Nato me je peljal v hlev, ki je stal prav zraven hiše.

V hlevu je začela meketati čreda ovc in koz. Imel je okoli petnajst ovc. Hitro so ga spoznale, kakor otroci svojega očeta in vsaka je dala svoj glas od sebe, kakor bi ga hotele pozdraviti in so milo prosile, naj jih spusti.

„Kaj molzete vse te-le?“

„Ne. Molzem jih trinajst. In zdaj, ko snem, jih pridem molst. Navadno jih molzem okoli šeste, da ob sedmi so že na paši.“

„Koliko mleka pa imate pri vsakem molzenju?“

(Konec prihodnjic.)

2. Kolinska kavina primes „V korist obmejnim Slovencem“. Najboljša cikorija, domač izdelek. Vsak ovitek mora imeti pečat Slovenske Straže. Ni dovolj, da rečete: „Hočem kolinsko cikorko“, ampak naročite vedno: „Kolinsko cikorko v korist Slovenske Straže.“ Ape- liramo na narodni čut in zavednost naših slo- venskih gospodinj, da imajo v svojem gospodinjstvu izključno Kolinsko cikorijo v korist Slovenske Straže. Na naše gospodinje največ zidamo. Iz- kažite se vredne zaupanja Slovenske Straže.

3. Drože, kvas iz drožarne Jos. Koš- merl. Ljubljana, Frančiškanska ulica 8. Te drože prekašajo po svoji kakovosti vse enake izdelke in tista gospodinja, ki jih ne rabi, si sama škoduje.

Vse prijatelje Slovenske Straže bo veselilo, da je Slovenska Straža stopila z mnogimi slo- venskimi tvrdkami v trgovske zveze. V promet je prišlo sedaj na novo mnogo blaga, od kate- rega se obetajo veliki dohodki, seveda samo takrat, kadar bo naše ljudstvo res kupovalo to blago. Kupovalo ga bo, če bo dobro, in blago je dobro in vsega priporočanja vredno. Zato pripo- ročamo sledeče blago „V korist obmejnim Slo- vencem“ kar najtopleje:

4. Perilno milo iz zaloge C. Menardi, Ljubljana.

5. Razne tkanine iz zaloge Bratov Wokač v Ljubljani.

6. Čistilo za črevlje in vsako usnje. Za- ložnika Kregar in Seljak, Ljubljana.

7. Vse župne urade, županstva, šolska vod- stva, hranilnice in posojilnice, odvetniške pisarne, trgovce in dijake prosimo, da kupujejo **papir** „V korist obmejnim Slovencem“ potom Slovenske Straže. V zalogi je vsakovrsten papir, fine ka- kovosti in nizkih cen, katerih ne dobite nikjer drugod.

V kratkem pride v promet zopet nekaj vrst blaga v korist Slovenske Straže in se že danes priporočamo.

Slovenci! Proti krivici — za našo pravico! Slovenska Straža, kateri za- upamo in radi žrtvujemo svoje znanje in darove, sledimo ji v njenih pozivih zvesto in navdušeno, ona bodi naša vo- diteljica v narodnem boju. Ona bo ohrani- la obmejne brate, ako bo vse sloven- sko ljudstvo ž njo šlo v boj po njeni poti in njenih poveljih.

Nje se oklenimo, njo podpirajmo, nji žrtvuemo, ž njo zmagujmo!

Dnevne novice in dopisi.

Iz „Akademije slovenskih bogoslovcev“ v Celovcu. Neumorno vrši naša akademija svoje delo, da bi vzgojila tem več pogumnih mož, čvrstega naraščaja, ki je poklican jačiti vrste bojevnikov, ki neustrašeno stoje na braniku za svetinje koroškega slovenskega ljudstva, za vero in dom. Tudi prvi tečaj letošnjega leta kaže ve- selo sliko, da se člani akademije zavedajo nalog, ki jih čakajo in da po tem tudi delajo. Poleg načelnih vprašanj so se obravnavala tudi vpra- šanja, ki se tičejo naših razmer, da jih znajo člani gledati skoz domača očala in se tako tem- bolj vsposobijo za poznejše delovanje. Da vlada v akademiji veselje in zanimanje, kaže najbolj dejstvo, da so bile celo po načelnih predavanjih živahne debate, ki so se povečini ozirale na naše razmere in osvetljevale pomen načelnih vprašanj iz domačih slučajev. Poleg začetnega zborovanja je imela akademija 17 predavanj. Predavali so: Vauti: „Kako ohraniti kmečko ljudstvo na de- želi?“, Intihar: „Gospodarske zveze in njih pomen!“, Krašna: „Naš Zveličar — najmodrejši učenik in govornik“, Nagelschmied: „Prava prostost in prostost v smislu svobodomislecev“, Wölfel: „Vera vodi tudi k časnim srečam, nevera tudi k časnim nesrečam“, Kusterle: „Pomanjkanje vzorov je kvarno za človeški rod, vzorov pa ni brez vere“, Božič: „Marijine družbe in njih pomen v verskem in narodnem oziru“, Čebul: „Katere koristi nudijo rajfajzenovke kmetom?“, Viternik: „Izvirnost štirih evangelijev“, Kan- dut: „Grof Lev Nikolajevič Tolstoj kot pisatelj in filozof“, Vrečko: „Ali obstoja nasprotstvo med katoliško vero in narodnostjo?“, Malej: „Avtoriteta je potrebna, brez vere ni avtoritete“, Zulechner: „Kaj pomeni Slomšek za naše bogo- slovske?“, Brožek (Poljak): „Deklamacija Pre- šernove pesmi: „Krst pri Savici“, Taler: „Dr. Anton Mahnič in probuja krščanske zavesti pri Slovencih“, Razgoršek: „Duhovnik in skrb za mladino“, Rauter: „Leo XIII. socialni papež“. Da poleg resnega dela ni manjkalo zabave, zato so skrbeli pevci in tamburaši, ki pač vedo, da Slovan ne more biti brez petja in godbe. Takoj z začetkom drugega tečaja začno člani z novim

delom z le enim smotrom: Pripomagati vernemu slovenskemu ljudstvu do boljših dni.

Namesto venca na grob rajnemu prof. Apihu je darovala podružnica Ljubljanske kre- ditne banke v Celovcu Podpornemu društvu za slovenske koroške dijake petdeset kron, za kar ji izreka odbor najtoplejšo zahvalo. Isto društvo je prejelo namesto venca prof. Apihu od celov- ških Slovencev zbirko petdeset kron. (Darovali so: Bavdek 1, Čad 2, dr. Jesenko 1, Kamenšek 2,20, Kamnikar 5, pl. Kappus 1, dr. Kotnik 5, Kolenc 2, Kozlevčar 1, dr. Lenard 1, Lipar 1,10, Podboj 5,50, monsg. Podgorc 5, dr. Rajh 1, Reich- mann 1,20, Scheinig 3, dr. Silan 2, dr. Stajniko 1, Stuhec 1, Schöff 1, Smodej 5, Weber 1 in Wieser 1 K.) Vsem darovalcem iskreno zahvalo!

Za „Učiteljski dom“ je darovalo, namesto venca na raket svojega ravnatelja g. prof. Jož. Apiha, osobje Mohorjeve tiskarne in knjigo- veznice po svojem tovarišu g. Per. Vunčku 38 kron 90 vin. Hvala lepa!

Koroško šolstvo pred upravnim sodiščem. Dne 16. t. m. se vrši pred c. kr. upravnim sodiščem na Dunaju obravnava o pritožbi, ki so jo občina Št. Danijel in krajna šolska sveta v Št. Danijelu in Strojni po g. dr. Brejcu vložili zoper odločbo deželnega šolskega sveta in ministrstvo zavoljo slovenskega učnega jezika v šolah v Št. Danijelu in Strojni. Odločba upravnega sodišča bo princi- pielne važnosti za nadaljni razvoj slovenskega šolstva na Koroškem. Kakor je znano, je na to- zadevno pritožbo državno sodišče že dne 5. julija lanskega leta utrkvistično uredbo šol v Št. Dani- jelu in Strojni označilo kot protipostavno. Ako sedaj še upravno sodišče tako razsodi, potem bo deželni šolski svet moral ugrizniti v kisló jabolko in bo moral na šoli v Št. Danijelu in Strojni vpeljati na vseh učnih stopinjah slovenščino kot učni jezik. Beležimo to kot najkrajši odgovor na famozni „Narodni kataster Koroške“, da bo g. Ante Beg vedel, zakaj „da se je ustanovilo družbi sv. Cirila in Metoda konkurenčno društvo“ (Slov. šolsko društvo). Teh načelnih, najpotreb- nejših vprašanj namreč se prej poklicani faktor, C. M. Dr., nikdar ni lotila!

Baron Hein se je zganil. Baron Hein je vendar „pripomnil“ celovškemu magistratu, da je **nedopustno** klicati na magistrat stranke iz edinega vzroka, ker so napovedale pri ljudskem štetju slovenski občevalni jezik. Saj smo rekli, da se bo zganil, pa šele potem, ko bodo na ma- gistratu že počeli na stotine Slovencev, in ko bo ljudsko štetje v Celovcu že popačeno. Baron Hein je storil to, ko se mu je v pritožbi navedlo, da je kranjski deželni predsednik baron Schwarz prepovedal, sploh klicati na magistrat kakega — Nemca zaradi občevalnega jezika. Tako varujejo drugod deželni predsedniki narodne manjšine. Seveda, baron Schwarz tega ni storil tako pozno kakor baron Hein. Če pa baron Hein smatra to svojo izjavo za resno in ne samo za kako var- stveno znamko pred osrednjo vlado, in ker „Freie Stimmen“ priznavajo, da so na magistrat klicali in izpraševali stranke zaradi slovenskega obče- valnega jezika, da so se vršile v tem pogledu cele debate in ker priznavajo, da so se vsled klicanja strank v nekaterih (istina je v mnogoštevilnih) slučajih dosegli spremembo slovenskega občeval- nega jezika v nemškega, potem naj baron Hein tudi **potrebno ukrene, da se tudi krivica popravi!** Zahtevamo, da vse tiste izpremembe, ki so se zgodile vsled klicanja strank, razveljavi! Naj si pusti g. deželni predsednik predložiti vse številne akte (ne samo novih pol, na katere so dale klicane stranke na moralni pritisk svoj pod- pis), naj zasliši magistratne uradnike. Njegov ljubljenec, župan dr. pl. Metnitz, znani veliki pri- jatelj slovenskih glasov ob času raznih vo- litev, mu bo gotovo šel na roko, da se vse kri- vice, ki jih je magistrat o priliki ljudskega štetja zadal protipostavno Slovencem, razkrijejo in po- pravijo. Kdor pa to verjame, dobi groš!

Kako je vlada reševala slovenske pritožbe in revidirala ljudsko štetje. Iz celovške oko- lice nam piše dopisnik: Kakor se od več krajev poroča o nasilnem ljudskem štetju, tako se je godilo tudi v celovški okolici. Števeni komisarji, navadno župani ali pa učitelji, so več ali manj pred zapisovanjem uplivali na posestnike s kakim nagovorom tako kunšno, da bi jih mogli kar največ za Nemce zapisati. Neki župan kot števeni komisar v celovški okolici, je naredil pred za- pisovanjem na posestnike približno tak le na- govor: „Ragierenga hoče, da bi se skoz to folks- zählengo najbolj ko mogoče temu nacional štritu en konec naredo al pa vsaj zmenšav, toraj komur je kej na tomu kaj ležeče, bo ja sam vedel, kaj ima storiti.“ Toliko da ni rekel, da se morajo ljudje dati za Nemce upisati. Oj vi hinavski za- vijaji! Prašam! kdo je največ kriv tega na- cionalštrita, kakor je rekel župan, ali ne ravno liberalni župani in zagrizeni nemškutarski — uč-

telji, ki imajo veliko na svoji vesti, da sosed sosedu pikro gleda in nobene prijateljske ljubezni med vaščani ni več. Toda nazaj k stvari! Do- tičnemu komisarju še ni bilo dovolj; spozabil se je celo tako, da veliko posestnikov še vprašal ni po občevalnem jeziku. Vprašal je samo tiste, o katerih si je mislil, da bi mu nemara pozneje kake sitnosti ne delali. Pa še teh nekatere je zvičajno, rekel bi izzivalno vprašal. Nekega po- sestnika je vprašal: „No, N., na katero stran pa ti bolj držiš, na nemško ali na slovensko? Toda temu kmetu ni srce v hlače smuknilo pred njim, in odgovoril mu je, da se on in njegova družina ne more drugače čutiti kot za Slovence. Veliko jih je pa, da jim porajža srce takoj v hlače, če jih le kak liberallec, bodisi že katerega kalibra hoče, le malo postrani pogleda.

Ni čuda torej, da so se zoper take nepostav- nosti pri ljudskem štetju zglasile pritožbe na okrajnem glavarstvu. In glejte! C. kr. okrajno glavarstvo (ali pa le nemški Volksrat?) je po- slalo v naš kraj nekega komisarja kot pregledo- valca za ljudsko štetje. No, smo si mislili, pa vendar ne bo znabiti tako hudo za Slovence, ker vlada pošlje revizorja, da se prepriča o nepostav- nostih pri ljudskem štetju. Toda — zmotili smo se, bilo je ravno nasprotno. Poslušajte! Dne 24. januarja pride k nekemu posestniku neki mlad gospod in se predstavi takole: „Jaz sem poslan od okrajnega glavarstva kot komisar, da inspiciram ljudsko štetje.“ Nato mu kmet, ne- sluteč kaj sumljivega, odgovori: „Prav, dobro!“ Komisar: „Vi ste za Slovence zapisani.“ Kmet reče: „Mislim, da.“ On nato: „Ali vam je to prav in dovolj, da ste tako zapisani?“ Kmet: „Kako bi mi ne bilo tako dovolj, ker sem zares Slovenec in nemški ne znam mnogo.“ Komisar: „Ali ne znate prav nemški?“ Kmet: „Seveda ne.“ On: „Kako pa vaši otroci?“ Kmet: „Otroci še toliko ne znajo nemški kot jaz.“ Nato ga ko- misar še enkrat vpraša: „Potem vam je prav tako, da ste za Slovence vpisani in vaša dru- žina?“ Kmet nato: „Kaj pa, da mi je tako prav, saj to sem.“ Potem ga vpraša kmet: „Ali greste v vsako hišo inspicirat?“ „O ne,“ pravi komisar, „to bi stalo preveč časa, le v nekaterih grem.“ — Potem je še vpraševal po nekaterih kot Slovence zapisanih. Zdaj smo bili na jasnem, kam pes taco moli: Da je prišel na slovensko pritožbo samo tiste revidirat, kateri so bili za Slovence zapisani, in tako še skušal kakega Slovence odtrgati! Lepa revizija to, kaj ne? (Ta komisar je bil g. Wol- segger od okrajnega glavarstva celovškega. Op. ured.)

Beležimo! Zadnje tedne znani voditelji nemškonacionalne „los von Rom-stranke“ nekaj sumljivo brusijo pete v smeri proti škofjskemu dvorcu. Isto se je opažalo na Kranjskem, ko je prišel v Ljubljano prevzvišeni knez in škof dr. Jeglič. Vsa hinavščina te stranke se vidi v tem, da se prevzvišenemu knezu in škofu na eni strani laskajo, na drugi strani pa so ravno iz njene srede izhajale kmalu po nastopu kneza in škofa v zunanjih listih hudobne in lažnive notice, nanašajoče se na njegovo osebo. V očigled znani inteligenci njega prevzvišenosti dr. Kaltnerja, ki s svojim umom in duhom visoko nadkriljuje plitve nemške nacionalce in njihove namene takoj spre- gleda, mora biti to romanje nemških nacionalcev res pravi užitek zanj.

Retirada barona Heina. Sedaj smo ga vendar izbezali. V deželnem zboru je baron Hein kar po- konci in najslavesnejše protestira, če kdo le be- sedico zine zoper njegove politične uradnike. Ko se je šlo pa za njega samega, je prišel do sape šele čez 14 dni, ko smo mu dvakrat očitali laž- nivo njegovih uradnih izjav, šele ko smo za- grozili, da mu ostanemo za petami in da ne od- nehemo. Sedaj šele je „Klgf. Ztg.“ objavila notico, v koji dokazuje, da črno ni črno, ampak belo. — Vsa avstrijska javnost je zavpila, tudi poštenim Nemcem se je zdelo nemogoče, da je baron Hein razpustil politično društvo samo zaradi tega, ker je **priredilo in izvedlo** privatno ljudsko štetje. Baron Hein je bil v zadregi! Da bi se izmotal, je pustil objaviti tisti uradni komentar, da so vzrok razpusta **prireditve** posebnega ljudskega štetja in — **še drugi posegi v zadevo ljud- skega štetja.** Čisto jasno je torej, da je hotel baron Hein v tem svojem zagovoru povedati še nekaj drugega, kakor da je bilo politično društvo razpuščeno, ker je **priredilo in izvedlo** pri- vatno ljudsko štetje, sicer bi bil ta njegov ko- mentar, ta zagovor brezpomemben; saj bi sicer v komentaru ne povedal več nego v razpustilnem dekretu. In ta komentar je obstal ravno v tem, da je baron Hein navedel še **druge posege političnega društva v zadevo ljudskega štetja.** Kateri pa so ti drugi posegi, smo za- čudeno povpraševali? In baron Hein je bil v novi zadregi! Na razpustilnem dekretu smo brali

Vaše zdravje

si ohranite! Oslablost in bolečine izginejo, Vaše oči, živci, mišice, kite se okrepijo, spanec ozdravi, Vaše splošno zdravje se zopet utrdi, ako rabite Fellerjev fluid z znamko „Elza-fluid“. Dvanajsterica za poskušnjo 5 kron franko. Izdelovatelj samo lekarnar E. V. Feller v Stubici, Elza-trg št. 67 (Hrvatsko).

Heinov podpis, poznejši komentar v „Klagenfurter Zeitung“ je bil še napol uraden, najnovejša izjava, ki je na naše dreganje zagledala beli dan, ima pa samo še obliko navadnega dopisa! Ali pa je morda ta zadnja, kilava izjava nalašč neuradna, da bi se jo moglo zatajiti, ako bi zopet potreba nanesla? Ja, ja: „Das ist der Fluch der bösen Tat, die fortzeugend Böses muss gebären.“ V „Klgf. Zeitung“ z dne 5. t. m. je namreč objavil baron Hein k staremu komentarju nov zopet neresničen komentar, v katerem hoče svet prepričati, da tisti „**drugi posegi v zadevo ljudskega štetja**“ niso nič drugega kakor **izvedba (Durchführung) ljudskega štetja**. Izborno! Hein je hotel s svojim prvim komentarjem razburjeno javnost potolažiti z izjavo, saj nisem razpustil političnega društva samo zaradi tega, ker je priredilo in izvedlo privatno ljudsko štetje, ampak tudi zaradi drugih njegovih posegov v zadevo ljudskega štetja. V novem komentarju pa se sedaj hoče izvleči iz neprijetne zadrege z izjavo, da so ti drugi posegi ravno izvedba ljudskega štetja in nič drugega. **Heinov poizkus, stvar zavijati tako, kakor da je hotel v komentarju ravno to povedati, kar je stalo že v razpustilnem dekretu, je tako nelogično in brezglav,** da je izgnal pri resnih ljudeh samo pomilovalen posmeh! Če se baron Hein ne zna pravilno logično nemško izraziti, naj gre prej k profesorju dr. Angererju v šolo, predno bo izdajal uradne izjave. Ali je na Koroškem res mogoče deželni predsednik, ki pošteno nemški ne zna? Alo, nacionalci, na nože! — S to piškavo izjavo se baron Hein še nikakor ni izmotal iz zanke. Zato pozivamo g. deželnega predsednika iznova: Ven s pravo barvo! Kateri so tisti drugi posegi političnega društva v zadevo ljudskega štetja? Tudi prosimo, da se popravlja ravno tako uradno, kakor se je uradno politično društvo črnilo.

V c. kr. okrajnem šolskem svetu Velikovec že nekaj časa sem popolnoma nemoteno vlada Jos. Socher, po milosti nemškega „volksrata“ (narodnega sveta) okrajni šolski nadzornik za okraj Velikovec. Predsednik okrajnega šolskega sveta je sicer navidezno g. okrajni glavar Mayrhofer, toda ta ima z okrajnim glavarstvom toliko dela, da ne utegne okrajnemu šolskemu svetu posvečati toliko časa in pozornosti kakor bi bilo radi Socherjevega počenjanja v resnici potrebno. „C. kr.“ okrajni šolski nadzornik in podpredsednik okr. šolskega sveta se tudi v tem svojem poklicu čuti popolnoma kot izvrševalni činitelj svojega zaščitnika — nemškega „volksrata“. Če se te razmere ne bodo spremenile, bomo prisiljeni spraviti celo zadevo v državni zbor.

Samonemške krajevne napise je sklenil napraviti občinski odbor kočevske občine „Obermösel“. Kaj pravi k temu deželni odbor kranjski? Bog pomagaj, če bi sklenila slovenska občina na Koroškem, da napravi samoslovenske napise! Nemci bi vpili, kakor da bi šlo na življenje in smrt.

Naša društva opozarjamo, da bomo priobčevali samo tista poročila, naznana in vabila, na katerih bo prilepljenih pet narodnih kolkov „Slovenske Straže“. Prosimo, da vsa društva na ta sklep dobro pazijo in ga vestno izvršujejo, ker drugače grozi — koš. Dopisi so zastonj, naj ima vsaj Slovenska Straža nekaj! Najboljše je, da si vsa društva takoj naročijo narodne koleke pri Slovenski Straži v Ljubljani, ali pa pri svoji domači podružnici. Uredništvo.

Za predpustni čas. Naš deželni predsednik baron Hein se je že večkrat vmešaval v cerkvene zadeve. Mi mu svetujemo, naj se potruji tudi za to, da se v smislu nemškega Volksrata tudi v bogoslovju izvršijo potrebne spremembe, da ne bo vse tako poklerikaljeno, kakor so pisale „Freie Stimmen“ z dne 7. nov. 1910, da niso zadovoljni s sedanjimi bogoslovnimi profesorji. Mi bi predlagali sledeče profesorje: profesor Angerer za dogmatiko, učitelj Hornbogner za zgodovino, župnik Česky za moraliko, poslanec Wieser za matrično poslovanje. Tako bi se polagoma bogoslovnica v smislu nemškega Volksrata in njegovega zaščitnika barona Heina reformirala in „Hetzpfafi“ bodo izginili.

Kako delajo za „Schulverein“. V neki gostilni v Ukvah je prodajal tamošnji železniški postajenačelnik, rojen Slovenec, 17. grudnia 1910 srečke, ki pa so bile že 15. grudnia 1910 vlečene. In ko jih je neki kmet kupil in naštel denar na mizo, so mu šele povedali, da te srečke niso več veljavne. Denar so shranili v sulferajnsko puščico. Stražmojster je bil zraven in je mirno to gledal; lep zgled za preprosto ljudstvo, kaj ne?

Od katoliške vere so odpadli v Celovcu: Mizarski pomočnik Jožef Uhl, roj. 1890, mizarski pomočnik Janez Schautzer, roj. 1890 v Žitari vasi, Marija Pohl, roj. 1879, Alojzija Kulhanek, roj. 1867, zasebna učiteljica in dijak G. Haas, roj. 1892.

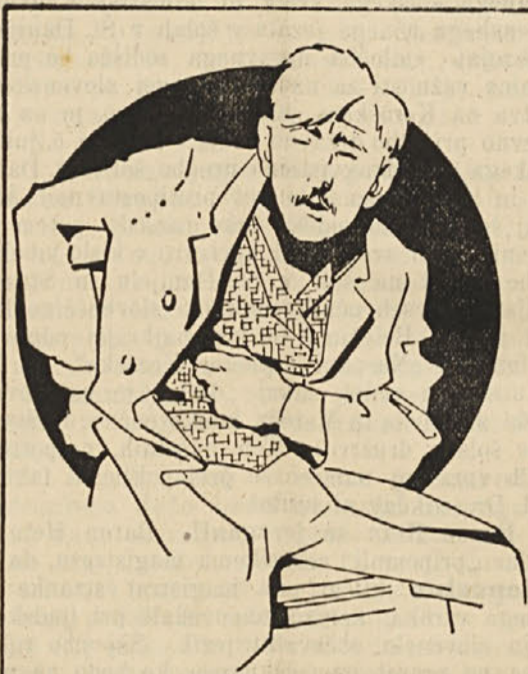
Dežnik je nekdo pozabil v našem uredništvu. Za vsako glavo strupene kače bo plačal deželni odbor to leto K 1.— Glave je treba prinesiti še negnijoče na občinski urad, ki jih bo poslal deželnemu odboru v Celovec, kateri bo potem v mesecu decembru izplačal nagrade.

Žrtev drsanja. Pri Krivi Vrbi sta se šla 1. t. m. drsat na led zamrznjenega Vrbskega jezera dva dečka. Led je bil še prerahel in se je udri. Fanta sta utonila in so trupla že dobili. Utopljenca sta 13letna Valter Haslach in Jožef Stana.

Ustrelil se je v prsa David Wucherer, vojak 7. pešpolka v Celovcu. Vzrok samomora ni znan.

Pobil se je Jožef Wurnitzer, delavec pri Moschnerju, ko je stopil iz neke zakotne kavarne v Celovcu, tako hudo, da je čez dva dni v deželni bolnišnici umrl.

Smer našega delovanja mora stremeti za tem, da se vsi sestavni deli našega naroda točno in pravilno razvijajo in vzporedno napredujejo. Edino tako nam je mogoče rešiti narod propadanja in ga iztrgati iz rok vsiljivih tujcev. Geslo: „Svoji k svojim“ naj vodi vsako našo stopinjo. Zato priporočamo vsem slovenskim rodbinam prav toplo izdelke Kolinske tovarne za kavine primesi v Ljubljani, katera se prodaja v korist „Slovenske Straže“.

Usakdo ki boleha na želodcu

zahteval naj bi odločno da se
pripravljajo njegova jedila le z

jedilno mastjo

Ceres

ker ta je po preiskavi dunajskega
vseučilišča izredno lahko
prebavna.

Velikovec. (Na pustni torek) priredi društvo „Lipa“ družbinski večer s šaljivim govorom in dvema kratkima šaloigrami, v katerih bodo nastopili mladeniči in dekleta posebej. Natančnejši spored objavimo prihodnjic.

Velikovec. (Lepo uradno ljudsko štetje!) Dva rokodelska pomočnika, člana tamburaškega zbora, sta se šla prepričati na magistrat, s katerim občevalnim jezikom sta vpisana pri ljudskem štetju. Števeni komisar ju vpraša: „Wer hat Sie hergeschickt, sagen Sie mir!“ (Nečuvna predrznost!) Odgovor: „Selbst sind wir gegangen.“ Potem jima je dotični komisar izjavil, da nima dolžnosti, kazati jima števni pol. „A iz vljudnosti,“ je nadaljeval, „povem Vama, da sta vpisana z nemškim občevalnim jezikom, ker sta uslužbena pri nemških delodajalcih, s katerimi občujeta nemško. Glede ljudskega štetja sem postopal popolnoma nepristransko. Kjer so nemški gospodarji, sem vpisal vse za Nemce, kjer slovenski, za Slovence. In vidva se lahko pritožita, kjer se hočeta.“ Nama, ki morava z delodajalci govoriti nemško, je to upravni jezik, ne pa občevalni jezik, ki se ga po navadi in ponajveč poslužujeva. Seveda Slovence se sploh za jezik ne vpraša, ker je „človek nižje vrste“. Tako se godi v času kulturnega napredka nam koroškimi Slovencem!

In ti, širna javnost, sprejmi vest, da je občevalni jezik slovenskih velikovških tamburašev — nemški. Pravični Hein, kaj ne. le pod vašo vlado je to mogoče!

Velikovec. (Umrl) je obče znani mesar in gostilničar, Andrej Klančnik v Velikovecu. (Rajni je bil brat pred leti umrlega slovenskega prvoboritelja dr. Jerneja Klančnika v Mariboru na Štajerskem, ki je bil steber slovenstva v mariborskem mestu. Sedanji njegov nečak v Št. Stefanu pa je najhujši nemškutar in razširjevalec lutrovske „Bauernzeitung“.) Pogreb je bil dne 31. januarja t. l., in se ga je udeležilo zelo mnogo občinstva. N. p. v m.!

Velikovec. (Ponesrečil) se je pri sankanju neki meščanski šolar, ki so ga morali prepeljati v celovško bolnišnico.

Št. Rupert pri Velikovecu. (Petindvajsetletnico) redovne obljube je na Svečnico v tukajšnji naši „Narodni šoli“ obhajala č. s. prednica Cirila Šijanec. Prav od odtvoritve naše šole neumorno deluje č. s. Cirila kot prva njena učiteljica že petnajsto leto, kot prednica načeljuje tukajšnjim č. šolskim sestram osmo leto in ves čas vodi z veliko spretnostjo cerkveno petje v tukajšnji predmestni župnijski cerkvi v veliko izpodbudo župljanov. Vzorno delujoči s. prednici iskreno želimo, da doživi še zlato obljubo.

Vovbre pri Velikovecu. (Ljudsko štetje.) Lutrovska „Bauernzeitung“ z dne 3. februarja poroča, da so pri nas našteji pred desetimi leti 1440 Slovencev in 59 Nemcev; letos pa 1080 prebivalcev, ki so se priznali k slovenskemu občevalnemu jeziku, in 356 prebivalcev se je priznalo k nemškemu občevalnemu jeziku. O le farbatje svet! „Deutsch reden, heißt wahr reden“, pravi stari pregovor; toda ta je izgubil pri pametnih ljudeh že davno svojo veljavo. Sedaj pravimo: „Deutsch reden, heißt lügen“. Kje pa je v Vovbrah 356 ljudi, ki bi nemško govorili med seboj? Magari nas na papirju zapišete vse za Nemce, kaj vam, nemčurji, to pomaga? Mi smo vaših krivic že navajeni, pa jih bomo tudi kmalu sili! Na zatožno klop spadajo taki kršitelji od cesarja potrjene postave. Slovenci takega štetja nikoli ne bomo pripoznali!

Srednje Trušnje pri Velikovecu. Na posestvu grafa Christallnig v Srednjih Trušnjah (občina Važenberg) se bo napravila, kakor vse govori, deželna kmetijska šola za Spod. Koroško. V jeseni se bo menda že začelo. Vse priprave za ureditev inventarja bodo stale okroglo 130.000 kron. Tukajšnje ljudstvo sicer ni posebno navdušeno za kmetijske šole; dokaz, ker so se lansko jesen za zimski tečaj v Velikovecu prostovoljno le nekateri zglasili. Le z veliko težavo so dobili zadostno število učencev, da je še ostal gospod učitelj Schumi. Morda bo s praktično kmetijsko šolo bolje.

Šmarjeta pri Velikovecu. (Odlikovanje.) V nedeljo, 29. januarja, sta bila tukaj odlikovana člana šmarješke požarne brambe za 25letno zvesto službovanje z zaslužno svetinjo, gg. Janez Lipnik pd. Mežnar in Val. Dreier. Svetinji jima je izročil okrajni načelnik gasilnih društev g. Konstantin Pirker. Nato je bil ples v prostorih pd. Lavrejeve gostilne. Kakor je gotovo častno za šmarješko požarno brambo odlikovanje dveh njenih članov, je pa zelo obžalovati, da se je vsa slovesnost izvršila v čisto nemškonalnem duhu. Lahko bi se bili opustili tisti dve nemški zastavi v dvorani in nemški znaki in ne bilo bi treba žaliti zavednih Slovencev. Od nemških nagovorov tudi precejšen del udeležencev, med njimi eden slavljencev, ničesar ni razumel. Lahko bi se bilo priredilo vse v lepi edinosti. Škoda da se ni.

Želinje pri Velikovecu. V nedeljo, 29. jan., je tukaj nanagloma umrla okrog 70 let stara žena pd. stara Hirznica. Vračala se je iz cerkve domov na gore, med potoma pa jo je nanagloma zadela smrt. Bila je pridna in poštena kmečka žena. N. p. v m.!

Dobrlavas. (Mesečno zborovanje) kat. slov. izobraževalnega društva dne 2. t. m. se je dobro obneslo. Navzočih je bilo okoli 200 ljudi, ki so vsem točkam sporeda pazljivo sledili. V toplih besedah je vzpodbujal govornik č. g. J. Žel, kaplan iz Železne Kaple, vse navzoče k vestnemu izpolnjevanju naših narodnih dolžnosti: naročevati samo dobre slovenske knjige in časopise, razpravljajoč o §§ 2 in 3 društvenih pravil. Vmes je vpletel par lepih zgledov o pogubnosti protiverškega čtiva. Govorniku za navdušeni govor najiskrenejša zahvala! Nato so uprizorila naša vrla dekleta krasno tridejansko igro „Marijin otrok“. Vsem je izredno dobro ugajala. Čuli so se glasovi: „To je bilo pa posebno lepo.“ Vse igralke, tudi novinke, so svoje vloge dobro pogodile. Čast jim! Javna hvala pa naj bo na tem mestu izrečena tudi našem pevskemu zboru, zlasti gosp. organistu za trud, ki ga je imel z igralkami z

učenjem pevskih ulog. Posetili so nas na ta dan tudi daljni gostje iz Št. Lipša in Zelezne Kaple. Tebe, drago slovensko ljudstvo, pa vabimo že zdaj na naše prihodnje zborovanje z igro „Tri sestre“, ki ga priredi podružnica „Slovenske Straže“ na pustno nedeljo dne 26. t. m. Do tedaj pa zdravi!

Ojstrica. („I bin a Kaible z'aus“.) V „Miru“ ste proslavili g. Gašparja iz Nončevasi, ki je pri ljudskem štetju na vsak način hotel biti nemški „Gašperl“, pa se mu ni obneslo! Žal, da je takih Gašparjev tudi drugod dosti. Blizu nas je eden, ki ga je rodila poštena slovenska mati tam na Štajerskem, ki pa hoče veljati za velikega Nemca in se je za takega dal vpisati tudi pri ljudskem štetju! Svoje pristno nemštvo je pokazal s tem, da se je zadnjič, ko so govorili v gostilni o prodaji telet, moško odrezal: „I bin a Kaible z'aus“, hoteč s tem povedati, da ima tele doma! Nad takimi „pristnimi Nemci“ ima mati Germanija svoje veselje, nam pa je v teh pustih časih vsaj preskrbljeno za — smeh in kratek čas!

Spodnji Dravberg. (Razno.) Sternatovo hišo v trgu je kupil dosedanji najemnik tam, gostilničar in mesar J. Pšeničnik za 17.000 K. — Veliko posestvo Landsman v Rabštanju je zopet prodano. Zadnji posestnik Al. pl. Mohrenschild, brat libeliškega grajščaka, je posestvo z dobrim dobičkom prodal g. Minebeku iz Vuhreda, ki bo tam napravil tovarno za cikorijsko.

Črna. (Zvišanje šihne plače.) Našim rudarjem je primaknila rudarska unija k sedanjim šihninam po 30, 20, 10 vinarjev, kakor so plačilne stopinje. Ta priboljšek je kaj na mestu in bo prav prišel delavcem v sedanjih časih, ko je vse tako zelo drago. Zvišanje plače se je pričelo s februarjem.

Črna. (Naše delavsko društvo) je preskrbelo na Svečnico vsem obiskovalcem društvene prireditve smeha in zabave čez mero. Fantje so namreč igrali „Tri tičke“ in „Štipko Tička“ vsem v popolno zadovoljnost. Igrali sta kakor nalašč za pustni čas. Pevci so pa prepevali lepe pesmi, kot „Slovensko dekle“, „Slavček“ itd.

Črna. (Pust.) Črnjani izrabimo pustni čas kot malokje drugod. Ne mine nedelja, da bi ne bilo kake plesne veselice. Poleg teh je še velikokrat priložnost za ples na ženitovanjih. Minulo nedeljo sta bila še celo dva plesna venčka in sicer obadva delavska. Z eno teh veselic je bilo združeno zborovanje soc. demokratov.

Črna. (Občinske volitve) so pred durmi, a dosedaj je še vse tiho. Ali se bode volilo še v bodoče po sedanjem kompromisu, ali kali? G. župan menda odstopi, a za županski stolec še ni nobenega kandidata. Preti nam anarhija. Policaj in občinski sluga je že odložil uniformo, novega pa še nimamo.

Kotlje. (Ljudsko štetje.) Ljudje božji! Čudeži se godijo. Kristus je v Kani Galileji spremenil vodo v vino, Nemci so pa pri zadnjem ljudskem štetju spremenili Slovence v Nemce. Napravili so, da je trd Slovenec, ki ni znal črhiniti besedice nemški, naenkrat govoril nemški kakor bi olje teklo. Poslušajte! V Kotljah so naštel 803 ljudi, in med temi — pripravite se dobro, da ne padete v omedlevico — 78 ljudi z nemškim občevalnim jezikom. Pravzaprav pa je pravih Nemcev v Kotljah, če prištejemo še slavno učiteljsko osebje slovenskega rodu, sedemnajst, ki govorijo med seboj izključno nemško. Pa še od tistih 17 je eden mavec. 78 ljudi v Kotljah niti nemški ne zna govoriti, še polovica od teh ne, in vendar si je slavna števna komisija zasukala ruse in napisala 78. In mi Slovenci in naša občina? Kaj bomo storili? Spišite pritožbo in jo pošljite na glavarstvo v Velikovec ter naznanite tiste, kateri so se lažnjivo pustili vpisati za Nemce.

Prevalje. Naše izobraževalno društvo je lahko ponosno na svojo prireditev, ki se je vršila na Svečnico. Zborovalnica pri Šteklju je bila naltlačeno polna. Govoril je g. Tone Gril o svojem potovanju v Švico. Srčna hvala vrlemu gospodu, ki je govoril nad vse poljudno in zanimivo o velevažnih gospodarskih zadevah, za katere naj bi se začeli tudi naši kmetje kmalu nekoliko bolj brigati. Kmetje bi dobili iz svojih posestev lahko veliko več dobička, če bi gospodarili nekoliko bolj napredno, ne pa tako kakor se je že pred sto leti. Toda žal, opazili smo pri zborovanju le malo, ali nič kmetov. Četudi se mogoče pri nas ne da vse do pičice urediti po švicarskem vzorcu, pa bi se naši gospodarji vendar mogli veliko, veliko naučiti od gospodarstvenih Švicarjev. Potem so predstavljala naša vrla dekleta petdejsko igro „Raz Marijino srce“. Igra sama na sebi je že krasna; krasna obleka, katero so napravile tudi igralke same in potem pa še dovršeni nastop igralk — vse to je povzročilo, da

je igra uspela izborna. Iskrena hvala požrtvovalnim našim slovenskim dekletom!

Leše pri Prevaljah. (Rdeči gostilničar pobegnil.) Gostilničar Klemenc, kjer so imeli sociji svoja podružna zborovanja, si je na goljufiv način nabral precej denarja, potem neznan kam izginil. Lepih reči se je naučil med svojimi sodrugi. O ti hvalisana enakost!

Podgora. („Trdoglav“ človek) je znani Matizelj iz Podgore. V napol-šali ga je mahnil eden njegovih tovarišev s polno pivno steklenico po glavi. Posledica je bila, da se je razletela — steklenica v tisoč koscev, glava pa je ostala cela. Res „trdoglav“ človek!

Svetnavas. (Ljudsko štetje.) Dozdaj je bila naša lépa vas popolnoma slovenska — razen pd. Gradič-a, kjer so dve ali tri nemške osebe. A letos so se poleg Košiča priznali Nemcem tudi pd. Hajnž in Špevlak, čeravno v teh hišah samo trije nemško nekoliko znajo. Tako daleč preslepijo človeka liberalni časniki („Bauernzeitung“ in „Stajerc“), da se sramuje maternega jezika in pluje v svojo lastno skledo.

V Št. Jakobu ob cesti je ta teden rezalni stroj odrezal neki deklici tri prste na levi roki. Prepeljali so jo v deželno bolnišnico v Celovcu.

Zineški oskrbnik Hey se je pri volitvah v Globasnici in v Žitarivasi posebno odlikoval. To, kakor je agitiral in se je obnašal ta mož pri volitvah, prekaša že vse meje politične dostojnosti. Tako dela oskrbnik kneza Rosenberg-Orsini-ja!

Podljubelj. (Predpustna veselica) se prične ob pol 5. uri popoldne. Igra „Pri Miklovih“ je vzeta iz kmečkega življenja in se dogaja v Rožu in v Celovcu ter je resnega značaja. Za smeh so šaljivi nastopi gg. Schöff in Müller. Povpraševanje je že zdaj veliko, tako da se nadejamo prav velike udeležbe. Na 12. febr. torej vse v Podljubelj!

Podljubelj. (Učitelj in vzgoja.) Nam še ni prav znano, kaj si naši moderni učitelji pravzaprav mislijo pod besedo „vzgoja“. Vsaj naš Spenđer in morebiti tudi g. nadučitelj morata o tem čisto drugačini misli biti kakor mi navadni umrljivci. Vse, kar je prav. Toda otroke navajati, da ob cesti beračijo za nemški Schulverein, taka vzgoja je le pod baronom Heinom in pa na Koroškem mogoča. Da pa bode zvedel širji svet o novem činu naših vzgojiteljev in Volksbildnerjev, poročam tukaj čisto kratko: Na naši šoli učitelj Spenđer ni bil v januarju desetkrat v šoli; najprej je nas štel, nato pa je bolehal. V nedeljo pred sankarsko dirko na Ljubelju pa je zopet ozdravel! Popoldne, ko je šlo največ ljudi po cesti mimo šole, je postavil na cesti zraven šole mizo z napisom „Rodel-Heil!“ in zraven nabiralnik za nemški „Schulverein“ ter komandiral nekega ubogega fanteka, šolarja, da je moral za 40 vinarjev 4 ure stati zraven mize, vpiti na vsakega in čisto po cigansko mahati za nemško društvo. Mi vprašamo tukaj šolske oblasti, ali je to tudi vzgoja? Odkod si jemlje naš učitelj te azijske pravice in pusti v najnežnejši mladosti šolarje javno ciganiti po cesti? Zakaj pa on ni stal pri mizi, če ga ni bilo sram? Če pa je sram njega, zakaj pusti sramoto trpeti nedolžnega otroka, ki se ne upa zoperstavljati učeniku? Mi nimamo pravega izraza za tako početje, vemo samo, da smo daleč, daleč prišli pod baronom Heinom. Slovenski učitelj bi prišel v enakem slučaju v disciplinarno preiskavo!

Ljubelj. Nenavadna prikazen se je v ponedeljek nudila sankočem na Ljubelju. Ljubelj je bil zavrt v gosto meglo; ko pa jo veter za nekaj minut pretrga, smo naenkrat videli dve zelenici in sicer eno nad drugo. Žalibog se ta zračna prikazen ni mogla dolgo občudovati, ker jo je megla takoj zabilasala.

Št. Janž v Rožu. (Poročena) sta bila 5. t. m. Dobičnikov v Podsinjivasi in Hanzelnova v Št. Janžu. Poročenim obilo sreče! Vrlim pevcem pa srčna hvala za krasne pesmi v cerkvi in pri obedu!

Kapla v Rožu. (Katoliška vzgoja?) Ignacu Rac, p. d. Muleju v Košentavri, ki je predlani odpadel od katoliške vere ter pustil svojega otroka od lutrskega pastora krstiti, je umrl otrok in dne 6. t. m. je bil pogreb, katerega so se udeležili otroci prvega razreda in šolski vodja. Stariši odločno protestiramo, da se naši katoliški otroci vlačijo k lutrovskemu pogrebu.

Gospa Sveta. Minulo nedeljo smo pokopali Pavla Glanče, črevljarskega pomočnika iz Št. Vida na Glini, ki so ga našli zmrzjenega v tukajšnjem gozdiču pri cesti. Rojen je bil v Tinjah. — Osem dni prej je bil pogreb vrle slovenske kmetice pd. Lešancinje na Dobrovi (Hart). Pogrebcev je bilo silno veliko, kar je najlepši dokaz, kako je rajno vse spoštovalo in rado imelo. Prav lepo so vlč. gosp. dekan ob odprtem grobu poudarjali, da je bila skrbna kmetica-vdova, dobra krščanska mati

in da se tudi materinega jezika ni sramovala ter svoje otroke v njem izredila. Bila je l. 1832. v tukajšnjem Šmihelu rojena. N. v. m. p.!

Gospa Sveta. (Ljudsko štetje.) Kako se je pri nas štel, si lahko vsakdo misli. V Srepičah (občina Otmanje) je šest kmetskih hiš in gospodarji so izrecno zahtevali, da se jih kot Slovence vpiše, ker doma samo slovensko govorijo. Toda učitelj-komisar in župan, ki ga je spremljal (zakaj?!), nič nista hotela o tem slišati, ter sta vse vrgla v koš nemškega mihelna, ki je v tem postal za 55 Slovencev bogatejši. Na Dobrovi v Vogličah, na Resovci (Nesendorf) in v Judendorfu se skoraj v vseh hišah izključno slovensko govori, a vpisali so jih vse kot Nemce ter jih niso niti vprašali po občevalnem jeziku. V dekliskem zavodu je 105 slovenskih deklet, pri katerih se morata celo sestra-učiteljica in katehet posluževati slovenskega jezika, vpisali so jih slovensko-nemški. Katero besedo bodo črtali, vsak lahko ugane. In to se imenuje ljudsko štetje?!

Otroci, kateri hujšajo

Pristna le s to znamko — z ribičem — kot z jamstvenim znakom Scott-ovega ravnarja.

SCOTT-ova EMULZIJA

najdejo v Scott-ovi emulziji gotovo pomoč. V nasprotju z navadnim ribjim oljem zaužijejo otroci Scott-ovo emulzijo vedno s posebno slastjo, in pri tem je tudi celo lažje prebavna kot mleko. Razen tega je pa tudi bolj učinkujoča in uspeh se po navadi pokaže že po dvakratnem zaužitku, tako izborne in močne so njene sestavine.

se ponaša s 34letnim dobrim slovesom kot najboljšo sredstvo, ki daje slabotnim otrokom nove moči in novo zdravje.

Cena izvirni steklenici 2 K 50 vin.

Dobiva se v vseh lekarnah.

Kotmaraves. (Pogreb.) V nedeljo popoldne smo pokopali 70 let staro ženo, pd. Marinjakinjo v Kotmarivasi. Rajna je bila pridna in dobra krščanska gospodinja. Cerkevni pevski moški zbor v Kotmarivasi ji je pod vodstvom gospoda organista L. Bernota zapel pri hiši in ob grobu žalostinki „Blagor mu“ in „Jamica tiha“. Velika udeležba ljudi je pričala, da je bila rajna v obče priljubljena. N. p. v. m.!

Gorje nad Vrbo. (Nemce so delali.) Iz uradnega poročila smo posneli, da so našo vas pri ljudskem štetju naredili po večini za nemško. Števni komisar je naštel 66%, t. j. 83 prebivalcev z nemškim in samo 34%, t. j. 42 s slovenskim občevalnim jezikom. To je moglo priti edino le od tod, ker vsevedni komisar v desetih slučajih po občevalnem jeziku sploh vprašal ni, torej je ravnal samovoljno; v nekaterih slučajih pa je vprašal, ali znajo tudi nemški, kar pa komisarja čisto nič ne briga. Da je potem vrgel dotične osebe v nemški kotel, je umevno. 46 oseb je pred pričami izpovedalo, da so zahtevale od komisarja, da jim vpiše slovenski občevalni jezik. O komisarju se pa sploh dvomi, da je bil postavljen od politične oblasti, ker je znano, da je bil imenovan župan g. Ulbing, kar je tudi izjavil komisar Jasser, češ da je bil on od g. župana poslan, ker ta težko hodi. „Kunštn“ je pač bil ta komisar! Javno ga vprašamo, kako je mogoče, da je naštel samo 42 Slovencev, medtem ko jih je 46 zahtevalo vpis slovenskega občevalnega jezika?! Ta manever se je naznanil c. kr. okrajnemu glavarstvu; 26 slovenskih strank s 102 osebama se je tja pritožilo proti takemu pristranskemu ljudskemu štetju. Radovedni smo, bode li isto tudi tako hitro odposlalo svojega komisarja semkaj, kakor se je skrajno nujno zgodilo v sosedni občini Logaves, ko se je šlo za ugoditev pritožbi „südmarmovcev“, kojih občevalni jezik je slovenski, pa so bili le od „Südmarme“ nahujskani, da so zahtevali vpis nemškega občevalnega jezika.

Dvor pri Vrbi. (Pačenje ljudskega štetja.) Tukaj se je naštel od uradnega komisarja, kateri pa se je vsled trudapolnega (?) dela moral v Dvoru že poslužiti posebnega „sekretarja“, skupno 64 oseb. Od teh jih je označil 30 s slovenskim in 34 z nemškim občevalnim jezikom. Pri nam znanih štirih strankah s 13 osebami števni komisar po občevalnem jeziku sploh vprašal

ni; kam jih je štel, ni težko uganiti. Uganka nam je tudi sledeče: Dva posestnika sta se osebno prepričala, da se je pri njih vpisalo 16 oseb s slovenskim občevalnim jezikom, o dveh hišah s 17 osebami je števeni komisar brž po končanem štetju na licu mesta izjavil, da so se iste vpisale s slovenskim občevalnim jezikom. Konečno je 6 oseb zahtevalo vpis slovenskega občevalnega jezika. Tukaj imamo že devetintrideset Slovencev, števeni komisar pa jih ima samo trideset naštetih, torej je nemški moloh kratkomalo 9 Slovencev požrl. V resnici je v Dvoru 9 oseb, ki se navadno poslužujejo v medsebojnem občevanju nemškega jezika, vsi drugi (55) pa slovenskega. Bomo videli, kaj bo vlada ukrenila na tako očitno pачenje ljudskega štetja.

V Beljaku so našli 19.256 prebivalcev, od teh 1280 vojakov. Po narodnosti so našli 19.189 Nemcev, 57 (?) Slovencev, 5 Čehov, 3 Italijane, 2 Hrvata. Pred 10 leti so našli 8675 Nemcev in 114 Slovencev. Takemu ljudskemu štetju se bodo krave smejale! Da označimo vrednost tega štetja, poročamo le, da je v Beljaku en dobršen del mesta skoro izključno laški! Našli so pa samo 3 Lahe. Kako so potem šteli Slovence, si vsak lahko misli!

Ukve. (Ljudsko štetje.) Brali smo v „Miru“, da so v Ukvah našli 334 Nemcev; od kod so jih pa vzeli? Kdo pa so ti Nemci? Vprašujemo se, kako je bilo sploh mogoče, v slovenski občini toliko Nemcev naštetih? V resnici je deset družin, ki med seboj nemško govorijo, skupaj okoli sedemdeset ljudi; čisto nemških med temi je samo okoli petdeset, in dve Lahinji, ki govorijo nemški, služijo ne še eno leto v vasi. Vsi drugi smo rojeni Slovenci in govorimo med seboj slovenski. Ali je mogoče, da je toliko kukavic v slovenskih Ukvah, ki so pljunili svoji materi v obraz? Svoj materni jezik na domačih tleh zatajiti je izdajalsko nesramno.

Kathreiner Kneippova sladna kava

služi zaradi svojih nedosežnih vrlin vsak dan na milijone ljudem. Edina prava družinska kava! Po ceni in zdrava.

Gospodarske stvari.

Hranilnica in posojilnica na Zilski Bistrici je imela v svojem 19. upravnem letu 1910 denarnega prometa 896.660 K 70 v. V upravnem letu je pristopilo 11 zadružnikov, odstopilo 14, ostalo 214 zadružnikov s 122 glavnimi in 99 upravnimi deleži. Stanje hranilnih vlog koncem leta 1910 je 452.124 K 2 v, stanje posojil 158.922 K 46 v, naloženi denar 290.960 K 15 v. Čistega dobička je bilo 2330 K 37 v, kateri se vsled sklepa občnega zbora z dne 2. februarja t. l. pridene ves rezervnemu zakladu za izgube, kateri je s tem narastel na 24.132 K 83 v. Obrestna mera hranilnih vlog je: 4%, obrestna mera posojil: na osebni kredit 4³/₄%, na vknjižbo 4¹/₂%. Zadruška je član „Zadružne Zveze v Ljubljani“, koja je izvršila zadnjo revizijo dne 16. febr. 1910. — Marsikateremu rodoljubu se ne bo prav zdelo, da posojilnica od svojega čistega dobička za dobrodelne namene ni nič določila, vendar domače razmere ne kažejo drugače. Posojilnica ima od svojega začetka zadosti sovražnikov, ki vsako priložnost porabijo, da strašijo vlagatelje,

posebno s tem, da posojilnica ni dosti varna; temu nasproti je pa najboljšo sredstvo zadosten rezervni fond.

O kugi v gobcu in na parkljih.

O njej piše kmetovalec Waldhäusl v listu „Praktischer Landwirt“ v kratkem to-le:

Kakor hitro se zagotovo ve, da je katero živinče v hlevu obolelo za kugo, je najbolje, takoj vse druge živali s slinami iz gobca bolne živali okužiti, da se kuga prej prestopi. Kajti kjer je bolezen nastopila, tam je baje skoro nemogoče, neokužene živali obvarovati pred njo.

V prvi vrsti naj živinorejec obrne svojo skrb na sesna teleta, ki, če pri kravi ostanejo, gotovo poginejo. Tako tele je spraviti v poseben hlev, kjer mu naj streže posebna, v to določena oseba; krmi se z dobro prekuhanim mlekom, ohlajenim na 28°C.

V okuženem hlevu je ravnati z izredno skrbjo. Nastilj mora biti neprestano zelo snažen, zrak naj je vedno čist in bolje hladen in neprestano je pri živalih opazovati toplino. V to je treba toplomera, s kojim je določiti toplino večkrat na dan. Če pride na 40°C, je nevarnost tolika, da je takoj poklicati živinozdravnika. Dokler ta ne pride, bode dobro služil čaj iz cesarskega korena (Meisterwurz) lavorovega (lorbekovega) praška. Ker se pri vročini blato vselej bolj ali manj strdi, je ali s hladnim klistirom (vbrizganjem) ali pa z Glauberjevo in grenko soljo zabraniti, da se čreva ne zapšejo.

Nadalje je obračati posebno skrb na obolele dele telesa: na gobec, parklje in vime. Gobčevo votlino kakor nosnice je treba 2—3 krat na dan izprati s kinosolovo vodo (Chinosolwasser); na eno tablico kinosola se vzame 5 l studenčnice. Tudi žajbljev čaj je v sili dober. Izpirati pa se mora zelo nežno in z mehko capico ali gobo, da se mehurčki ne odprejo siloma. Parklje je s čisto mlačno vodo pridno umivati, precep med njima kakor krono pa z lesnim degetom (Holzteer) mazati. Skoz vso bolezen naj so parklji vedno suhi, na gnojna mesta se naj trosi kak antiseptičen prašek (antiseptisches Streupulver), da se kri ne zastrupi. V ta namen je treba tudi na tleh imeti največjo snago. V sili lahko namesto omenjenega praška služi tudi fino stolčena bakrena galica. Vroče vime se mora hladiti s platnenimi capami, namočenimi v tekočino, ki se dobi v lekarni pod imenom „essig-saure Tonerde“, da se obrani vnetja in ugnd. Tudi je dobro vime namazati z ilovico, premešano z kisom. Seveda se mora vime v tem slučaju pred molzenjem s toplo vodo dobro umiti. Trdo otekle dele vime pa je z mesanico, ki sestoji iz dveh delov lavorovih bobik (lorbeka) in enega dela merkurijalne maže (Mercurial-salbe), tako dolgo vsak dan masirati (gnesti), da vnetje odstopi.

Najnevarnejša doba v vsej bolezni, ki traja kakih 14 dni, pa nastopi takrat, ko živali, ki po 3 do 6 dni niso hotele žreti, zopet kažejo glad, imajo zopet čist gobec in so videti, kakor da bi bile zdrave. Tačas je treba največje opreznosti. Ako živali zdaj daš, kolikor hoče jesti, ti bo na mah zopet zbolela in skoro gotovo poginila. V tem času je dajati prav malo krme, in še ta mora biti prav lahko prebavna; in le polagoma se ima žival privaditi navadnim porcijam in navadni krmi. Ako se je živali v tej nevarni dobi shujšalo, pošlji nemudoma po zdravnika.

Ko je žival bolezen prebila, naj pride zdravnik še enkrat, ker kugi sledi prav rada nova, posebna bolezen, katere je treba žival obvarovati.

Varnostne odredbe zoper razširjanju kužnih bolezni.

Da se ne razširi kužna bolezen na parkljih in gobcu, je odredila deželna vlada koroška sledeče: Krošnjarjem vseh vrst je prepovedano vstopiti v hleve, kjer se nahajajo govedi, ovce, koze in svinje, kakor tudi v njih prenočevati. Prepoved velja za vso koroško deželo.

Nadalje je prepovedano, goniti živino iz Štajerskega na Koroško. Prepoved velja za celo Štajersko. Okrajna glavarstva Celovec, Št. Vid, Volsperg in Velikovec pa smejo dati dovoljenje za klavno živino iz nezaprth krajev Štajerskega, bodisi da se jih goni, bodisi da se jih vozi, pod primernimi pogoji, oziroma samo tedaj, da se te živali pri vstopu na Koroško na strankine stroške od živinozdravnika preiščejo, če ni nevarnosti, ločena postavijo v hleve in tekom 48 ur zakoljejo.

Po železnici je pa dovoljeno uvažati navedene živali iz neokuženih krajev Štajerske, če živali prej preiščejo živinozdravniki in se izpolni druge splošne določbe za uvažanje živali.

Zahtevajte „Mir“ po vseh gostilnah!

Vabilo

na prvo veliko veselico slovenskega delavskega društva,

ki jo priredi društvo

dne 19. februarja pri Trabesingerju ob 8. uri na večer.

Opozarjamo rodoljube, posebno društva, da pridejo v velikem številu v Celovec, ako le mogoče v narodnih nošah!

Društveno gibanje.

Celovec. („Bisernica“), I. koroško tamburaško društvo, napravi v soboto, dne 25. svečana 1911 zabaven večer. Vrši se v mali dvorani hotela „Trabesinger“. Poprej je društven občni zbor z običajnim sporedom. — Začetek točno ob 1/2 9. uri zvečer. — Vse prijatelje domače zabave iz Celovca in okolice najvljudneje vabi odbor.

Št. Tomaž. (Redni občni zbor) ima kat. slov. izobraževalno društvo „Edinost“ v nedeljo, dne 19. svečana, popoldne po blagoslovu ob pol 3. uri v društvenih prostorih. Na sporedu je tudi en govor in komični prizor „Kmet in fotograf“. Vabijo se vsi člani in prijatelji društva. Odbor.

Kršć.-soc. ljudsko društvo za Vovbre, Šent-Štefan in okolice priredi v nedeljo, dne 19. februarja, ob 3. uri pri Likebu v Št. Štefanu predpustno veselico s sledečim sporedom: 1. Igra: „Tri sestre“ in „Strahovi“. 2. Šaljiva tombola. 3. Prosta zabava in godba. Vstopnina za osebo 50 vin. Prijatelje društva prosimo, da dobrohotno pošljejo ali prinesejo dobitkov za tombolo na g. Ivan Povšnar pd. Likeba v Št. Štefanu. K obilni udeležbi vabi vse prijatelje in sosedna društva. Odbor.

Grabštanj. Naša „Skala“ priredi 19. t. m. popoldne mesečno zborovanje s predpustno veselico. Spored: Govor, šaljivi nastopi in igra „Krčmar pri zvitem rogu“. Prireditelji se bo vršila v prostorih gostilne Simona Taušica v Grabštanju. Vstopnina za nede 30 vin. K udeležbi od blizu in daleč vabi odbor.

Žitaravas. Tukajšnje k. s. izobražev. društvo „Trta“ in podružnica „Slov. straže“ priredita v nedeljo popoldne, 19. svečana t. l. predpustno veselico v „Društvenem domu“ v Žitarivasi v korist istega. Predstavljala se bo igra „Trije tički“ in napravili bomo zopet srečolov in šaljivo dražbo. Sodelovali bodo tudi gg. društveni tamburaši in pevci iz Št. Lipša. Vstopnina udom društva prosta, neudom sedeži 40 vin., stojišča 20 vin. Za najštevilnejšo udeležbo se priporočajo prireditelji.

Železna Kapla. V nedeljo, dne 12. svečana t. l. se vrši III. občni zbor našega slov. kat. izobraževalnega društva „pri Bošteju“. Na to bo govoril č. g. J. Hornbök iz Pliberka o romanju Slovencev v Sveto deželo, in bo pojasnjeval svoje predavanje s skioptičnimi slikami. Sodeluje tudi domači pevski zbor. Začetek točno ob 2. uri. Vstopnina: Stojišča 30 v., sedeži 50 v., Naj bi pri tej priliki vplačali udje tudi članarino za l. 1911! — Vabimo k obilni udeležbi domačine in sosede! Odbor.

Vogrčec. V nedeljo, dne 12. svečana priredi naše izobraževalno društvo popoldne ob 3. uri pri „Škofu“ mesečni shod z igro „Nežika z Bleda“ in petjem. Prijatelji društva, pridite polnoštevno! Vabi odbor.

Politične vesti.

Posvetovanja jugoslovanskih poslancev zavoljo laške visoke šole.

„Slovenec“ je prejel z Dunaja sledečo brzojavko:

Dunaj, 7. februarja. Pozornost zbornice se obrača danes v prvi vrsti na posvetovanja obeh jugoslovanskih klubov, ki se bavita z laškim vseučiliškim vprašanjem in sklepa o tem, kakšno stališče naj nasproti njemu zavzameta.

„Slovenski klub“, od katerega je politična situacija glede tega vprašanja v prvi vrsti odvisna, je danes dopoldne zboroval in se je debatiralo o splošni politični ter parlamentarni situaciji in razmotrivalo, kakšno stališče naj zastopnika kluba zavzameta v budgetnem odseku, ki je sklican danes popoldne ob peti uri, da nadaljuje debato o vladni predlogi glede laške pravne fakultete na Dunaju. Debata v „Slovenskem klubu“ je trajala tri ure in se je potem

Poživljenje krvnega obtoka, pospeševanje živčnega delovanja, utrjenje kože proti prehlajenju se doseže, če rabimo

Za umivanje glave, ust, oziroma zobov in za olepšanje polti je neobhodno potrebno

Diana-francosko žganje.

Vaš zdravnik

Vam rad priporoči Diana-francosko žganje vsled njegovega razkužilnega in hkrati oživljajočega učinka, kojega glavni vzrok je primes — Mentola. — Glavna snov Diana-francoskega žganja je najfinjši, dvakrat ohlajeni vinski destilat.

Zgorajšnja varstvena znamka Vas štiti pred prenarodbami. Zahtevajte pri nakupu le pristno Dianafrancosko žganje in pazite na to, da bo imela steklenica vtisnjeno ime „Diana“, zamašek in plomba z gornjo varstveno znamko.

Domač prijatelj

v pravem pomenu besede se sme imenovati naše Diana-francosko žganje vsled svojega izvrstnega učinkovanja in svoje mnogostranske porabljenosti. Cena male steklenice K —50, srednje steklenice K 1-20, velike steklenice K 2-40. Dobiva se povsod, kjer ne, naravnost od tovarne francoskega žganja, društva z o. z., **Dunaj, I., Hohenstaufengasse 3r.**

prekinila. „Slovenski klub“ se zbere potem zopet danes popoldan ob 3. uri in bo storil še, predno se začne seja budgetnega odseka, svoje definitivne sklepe.

„Savez Južnih Slavena“ se je zbral danes dopoldne in tudi debatiral o vprašanju laške pravne fakultete. Dalmatinski poslanci so zavzemali opozicionalno stališče in zahtevali, da vlada prizna reciprociteto zagrebških izpitov in poda tudi precizne izjave, kako daleč so že pripravili za slovensko univerzo v Ljubljani. Po dveurni debati se je sklenilo, da naj se poslanca gg. dr. Ploj in Vekoslav Spinčić podasta k ministrskemu predsedniku baronu Bienenrthu in ga vprašata, kakšno stališče zavzema vlada nasproti jugoslovanskim visokošolskim postulatam. Oba poslanca sta se opoldne podala k ministrskemu predsedniku baronu Bienenrthu in ko sta se po preteku pol ure vrnila, sta izjavila, da s svojo intervencijo nista nezadovoljna. Ob 4. uri se „Savez Južnih Slavena“ zopet zbere in bo storil definitivne sklepe.

Največja trgovina z oblačilnim blagom v Celovcu.

Zaradi poznejše oddaje trgovine redka prilika: Akoravno se je zadnji čas blago silno podražilo in se bo še veliko podražilo, prodajam od 10. februarja 1910 začeni blaga za več kot 250.000 kron pod tovarniško ceno. Za trgovce in krošnjarje, krojače in šivilje še poseben popust. Prosim za obilni obisk. Z odličnim spoštovanjem

Anton Renko, posestnik,

ogel Kramerjeve ulice in Novi trg v Celovcu.

Književnost in umetnost.

12 pange lingua — tantum ergo — genitorum ad IV voc. inaequal. auctore Ant. Foerster, sumtibus Librariae Catholicae. Part. K 1-80, voc. à K —50. Pričujoča, v novem natisu pravkar v zalogi Katoliške Bukvarne izšla zbirka obsega 12 pange lingua, oziroma tantum ergo — genitorum. Ti lepi napevi so bili že pred veliko leti v raznih zbirkah izdani in so se med tem popolnoma pogubili. Skladatelj je iste nekoliko predelal, podložil še kot prvo kitico besedilo „pange lingua“ in jih vnovič izdal. C. g. cerkvenim pevovodjem nudi torej ta dobrodošla zbirka 12 zares lepih napevov mojstra Foersterja za čiščenje Jezusa v najsvetejšem zakramentu. Bodi ta zvezek vsem cerkvenim zborom priporočen kar najtopleje. Dobiva se v Katoliški Bukvarni v Ljubljani.

Deset evharističnih pesmi za mešani zbor, op. 112, zložil Anton Foerster, natis odobril in dovolil preč. knezošk. ordinarijat. Cena partituri in 4 glasovom K 3-50, posamezni glasovi po 40 v. Založila Katoliška Bukvarna. — Priznani strokovnjak se je izrazil, ko je pregledal manuskript teh pesmi, da jih je prištevati med najlepša cerkvena dela, kar jih je napisala Foersterjeva srečna in neutrnjena roka. Naš mojster je obhajal že pred leti svojo sedemdesetletnico, danes

Zaloga
sukna, platna,
modnega in
manufakturnega
blaga.

Franc Souvan sin, Ljubljana

Mestni trg št. 22 in 23.

Manufakturna veletrgovina.

Narodno podjetje.

Največja zaloga
preprog.

Popolne opreme
za neveste.

pa nam nudi v mladeniškosvežem duhu zložene napeve, od katerih bi človek mislil in sodil, da jih je zložil v svoji najlepši dobi in ne že v poznih letih. V teh napevih je ista ljubeznivost in pobožnost, ki človeka presune, da se zatopi in goreče moli z angelji najsvetejši zakrament. — Omenjeni napevi se lahko porabijo kot obhajilne ali pa tudi kot blagoslovne pesmi.

Kaj je novega po svetu.

Nazaj k prirodi! Vedno glasneje se razlega ta klic, čim bolj se čutijo nevarnosti mehkužnosti in nervoznosti. Mehkužnost se odvrča z igrami, ki krepčajo mišice, in s pametnim sportom. Če se človek obenem tudi zdrži nasladil, ki dražijo živce, tedaj dobi telo zopet novo moč, blede lica se zopet rdé in očl gledajo življenja radostne v svet. Kako zelo pripomore k takemu zdravju Kathreinerjeva Kneippova sladna kava, je splošno znano. Da se mora privajena pijača zauživati s polnim okusom in vonjavo, ne da bi se slabilo srce in živci, je za odrasle in otroke neprecenljive vrednosti. Toliko važnejša pa je tudi previdnost pred malovrednimi posnemki. **Pristna in prava je samo v zavojih s sliko Kneippovo in z napisom „Kathreinerjeva“.**

Podgane in republika. Do revolucije so na Francoskem poznali samo poljsko in gozdno miš, ki pa ravno niso tako hudo škodljivi in sitni kakor podgana. Leta 1794 pa so se nekateri jakobinci (revolucionarji) spomnili, da imajo prav za prav tudi živali pravico do prostosti in svobode. Ker je torej bilo v kraljevski menažeriji v mestu Versey še dosti nedolžnih ujetnikov, hoteli so usmiljeni jakobinci tja, da bi zahtevali v imenu ljudstva in naroda oprostitev od trinogov po krivici zaprtih živih bitij. Toda strašno tuljenje nekaterih prebivalcev menažerije je vse hvale vredno vnemo revolucionarjev le malo podušilo, in zadovoljili so se s tem, da so kljub svojim načelom o oprostitvi dali svobodo samo antilopam (divjim kozam podobne), opicam, pticam in podganam, katere so potrebovali učenjaki za poskuse. Podgane so se razmnožile ter jih je sedaj v Parizu na tisoče.

Imate bolečine? Revmatične, protinske, v zobeh, glavobol? Ali ste se po prepihu ali drugače prehladili? Poskusite vendar bolečine utehajoči, lekajoči in krepčajoči Fellerjev fluid z znamko „Elza-fluid“. Ta je v resnici dober! To ni samo reklama! Dvanajstletna za poskušnjo 5 kron franko. Izdelovatelj samo lekarnar E. V. Feller v Stubici, Elza-trg št. 67 (Hrvatsko).

Kuharica, ki ima veselje z gospodarstvom, se sprejme **takoj** v župnišče na delo. Ponudbe pod št. 668 na uredništvo „Mir-a“.

Kovaškega učenca

sprejme brezplačno in z vsem preskrbljen na dobo 3 let **Dominik Resernig**, skušen kovač v Šent-Martinu, pošta Beljak, Koroško.

Vabilo

na

redni občni zbor

Hranilnice in posojilnice Podravlje,

registrovane zadruga z neomejeno zavezo,

kateri se vrši

v nedeljo, 19. svečana 1911, posojilniški pisarni ob 3. uri popoldne.

Dnevni red:

1. Poročilo o letnem delovanju ter odobrenje računskega zaključka za leto 1910.
2. Volitev odbora, računskega pregledovalca in njegovega namestnika.
3. Slučajnosti.

K udeležbi vabi vse zadruženike

Načelstvo.

Naprodaj

je po nizki ceni več sto meterskih stotov sena in slame ter več sto štokov lepega lesa kakor: borovec, mecesen, posebno lepe lipe in orehi, ter sploh celo posestvo skupaj ali parcelirano. Proda se tudi na obroke. **Franc Ribnikar**, posestnik, Grabaljaves št. 4, pošta Škocijan v Podjuni.

Tiskarna Družbe sv. Mohorja v Celovcu

ima sledeče tiskovine na prodaj:

Za župnijske urade:

Štolni red , slovenski, v velikosti 53x42 cm, iztis po	K —10
Reši dušo! Spomin na sveti misijon, 16 strani.	
1 iztis	—10
100 iztisov	3—
500 iztisov	12—
1000 iztisov	20—
Angelska služba ali pouk, kako se pri sv. maši streže. 1 iztis	—10
12 iztisov	1—
Litanije presv. Srca Jezusovega s posvetilno molitvijo in prošnjo k najsvetejšemu Srcu.	
25 iztisov	—90
50 iztisov	1-60
100 iztisov	2 80
Po pošti 10, 20, oziroma 30 vinarjev več.	
Tri božje čednosti. 100 iztisov 80 vin., po pošti	1—
Molitve na čast sveti, s trnjem kronani božji glavi. 25 iztisov	—50
50 iztisov	—90
100 iztisov	1-60
Po pošti 20 vinarjev več.	

Živino varovati pred boleznimi je lažje

kakor bolno živino ozdravljati. Priporočamo

Mastin

dosedaj edino varstveno sredstvo pri pitanju, prirejeno po doktorju pl. Trnkoczy. Se dobiva pri vsakem trgovcu.

Vabilo.

Hranilnica in posojilnica za Šent-Štefan na Zili,

registrovana zadruga z neomejeno zavezo,

bo imela

dne 19. svečana 1911, ob 3. uri popoldne v hranilničnih prostorih pri Korperju v Šent-Štefanu svoj

občni letni zbor

po naslednjem redu:

1. Poročilo o delovanju hranilnice in posojilnice v preteklem letu in odobrenje letnega računskega zaključka.

2. Razdelitev čistega dobička.

3. Volitev načelstva, računskega pregledovalca in njega namestnika.

4. Razno.

K obilni udeležbi vabi

načelstvo.

Louske puške

vseh sestav, priznano delo prve vrste, z najboljšim strelnim učinkom, priporočila

Prva borovska orožnotovarniška družba

Peter Wernig,

družba z omejeno zavezo v Borovljah, Koroško.

☛ Ceniki brezplačno in poštine prosto. ☛

Jožef Božič v Celovcu

Beljaška cesta šte. 14

priporočila svojo trgovino s špacerijskim blagom ter deželni pridelki kakor svojo bogato sortirano zalogo z najboljšim blagom in z najtočnejšo postrežbo.

Prečistim župnijskim uradom priporočila patentirano olje za večno luč, posebno fino kadilo, francoski stenji itd. Naročila se tudi sprejemajo v Pavličevi ulici št. 7.

POPOV

najboljši čaj sveta.

V manjše župnišče

želi priti primerno izobrazena deklica, kjer bi opravljala vsa gospodinjska dela in bi zato prejela stalni dom. Naslov v upravnistvu pod št. 6.

Loterijske številke 4. februarja 1911:

Gradec 64 7 88 67 43

Dunaj 84 37 19 25 34

Brady-jeve želodčne kapljice, prej

Marijnoceljske kapljice imenovane, z Marijnoceljsko Materjo božjo

kot varstveno znamko

so najboljše, več nego trideset let preiskušeno sredstvo zoper vsakovrstne težave prebavljanja, gorečico, zaprtje, bolečine v želodcu, narejanje kisline itd.

Varovati se je treba pred enako glasečimi se posnemanji in ponaredbami in paziti na obstransko varstveno znamko s podpisom

C. Brady

Dobiva se v lekarnah. -- V pokrajine se pošilja po lekarnarju **C. Brady**, Dunaj, I., Fleischmarkt 2/385.

6 steklenic za K 5.—, 3 podvojne steklenice za K 4.50 franko.

C. Brady

Pozor!

Slavnemu občinstvu priporočam ravnokar na novo izšle

slovenske gramofonske plošče

25 cm premer, na obe strani svirajoče, komad od K 3.— do K 3.50.

Obenem tudi priporočam najboljše in najtrpežnejše

avtomatične gramofone,

posebno za gostilničarje koristne.

Se priporočam za cenjena naročila

Ivan Bajželj, Ljubljana, Kolizej.

Berite! Berite! Berite!

Lepo Pušnikovo posestvo v Klopčah pri Velikovcu

(kateremu je težko najti para) se da

na veliko let v najem.

Posestvo ima za blizu 100 birnov najlepših njiv, veliko lepih travnikov, za 24 govedi lepe in dobre paše. Ima lepe hiše, hleve itd., obilno vsakovrstnega sadja (za 7 do 17 polovnjakov mošta). Mleko se proda drago v Velikovec. Tudi vsi drugi pridelki se prodajo drago v Velikovec ali Celovcu. Dobro urejeni gospodarski stroji so zraven. Najemnik mora imeti inventar ali pa 6000 do 8000 kron.

Nadaljna pojasnila pod:

J. J. P., pošta Galicija, Koroško.

Pismu se mora pridejati za 1 króno poštnih znamk, drugače se ne odgovori.

Namesto 40 kron, samo 6 kron.

Priložnostni nakup.

Gamsova brada

podobna jelenovi bradi, pristna, zelo lepa, 16 cm dolga dlaka, s starosrebrno Hubert-čevko, s premikajočim oklepom in vijakom, skupaj samo 6 kron. Dlaka in obroč pod jamstvom pristna. Priložnostni nakup, razpošilja po povzetju in colnine prosto izdelovalec gamsovih brad

Fenichel, Dunaj, IX., Altmüttergasse 3/VII.

Mnogo priznalnih pisem.

En poskus zadostuje

da se prepričate o neizogibni potrebnosti in dobrotljivosti.

Že 40 let se je izkazalo mečnilno vlačno mazilo, takozvano praško domače mazilo kot zanesljivo sredstvo za obvezo. To obvaruje rane, olajšuje vnetja in bolečine, hladi in pospešuje zaceljenje.

☛ Razpošilja se vsak dan. ☛

1 pušica 70 vin. Proti predplačilu K 3.16 se pošljejo štiri pušice, za K 7.— pa 10 pušic poštine prosto na vsako postajo avstro-ogrške monarhije.

Pozor na ime izdelka, izdelovalca, ceno in varstveno znamko. Pristno le po 70 vin.

Glavna zaloga

B. FRAGNER, c. in k. dvorni dobavitelj

lekarna „Pri črnem orlu“

Praga, Mala strana, vogal Nerudove ulice št. 203.

Zaloge v lekarnah Avstro-Ogrske.

Mayfarth-ovi sejalni stroji

„Agricola“

SO najboljši!

za vse vrste semen.

Enakomerno sejanje.

Tovarne poljedelskih strojev, livarn železa in fužin na paro

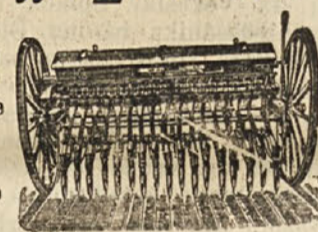
Ph. Mayfarth & Co. Dunaj

II.1 Taborstrasse št. 71.

Etabilirano 1872.

1500 delavcev.

Natančni ilustrirani ceniki zastoj. — Zastopniki in prodajalci se želijo.

Model 1911 že dolgo izkušen. Močen, soliden sestav. isto lahko postavitev in izpraznitev.

: Hotel Trabesinger v Celovcu :

Velikovaška cesta št. 5

se priporočila

potnikom, ki prenočujejo v Celovcu.

Tukaj najdejo lepe, snažne in po zimi zakurjene sobe po 1 K do 5 K, okusne jedi, dobro pijačo po ceni.

Veliko dvorišče za vozove in tri hleve za konje.

Za zabavo služi

kegljišče, po zimi zakurjeno.

Po leti sedi na senčnatem vrtu.

V tem hotelu najdete vsak dan prijetno slovensko družbo, posebno v sredah zvečer.

Velike dvorane za shode in veselice.

Na kolodvoru pričakuje gostov domači omnibus. Lastnik: Ivan Millonig.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Delniška glavnica K 5.000.000.

Rezervni fond K 450.000.

Denarne vloge obrestujemo po **4 1/2 %** od dne vloge do dne vzdiga.

Kolodvorska cesta šte. 27.

Zamenjuje in eskomptuje izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone.

Daje predujme na vrednostne papirje. — Zavaruje srečke proti kurzni izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavcije. — Eskompt in inkasso menic. — Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. Podružnice v Spljetu, Trstu in Sarajevu.

Turške srečke. Šest žrebanj na leto. Glavni dobiček 300.000 frankov. Na mesečno vplač. po K 8.— za kom.

Tiske srečke s 4% obrestmi. Dve žrebanji na leto. Glavni dobiček K 180.000. Na mesečno vplačevanje po K 10.— za komad.

Prodaja vseh vrst vred. papirjev proti gotovini po dnevnem kurzu.